

வான் புலிகளின்...
06

சிங்களத்தின்
இனஅழிப்பும்...
05

செல்லுபடியான
வல்லாண்மை
13

இரவல்
சீனலயில்...
03

விடுதலைப்புலிகள்

வாலாறும்
தேசியமும் 08

குரல்: 135

பங்குனி - சித்திரை, 2007

அன்பளிப்பு: 12/=

சிங்களத்தை உலுக்கியெடுக்கும் புலிகளின் வான் தாக்குதல்கள்

ஹகிய கால இடைவெளிக்குள் மூன்று வான் தாக்குதல்களை வான் புலிகள் நிகழ்த்தியுள்ளனர். இராணுவ - மற்றும் பொருளிய இலக்குகளை வான் புலிகளின் தாக்குதல்களுக்குள்ளாகியுள்ளன. கட்டுநாயக்கா வான் தளமும் - பலாலிப் பெருந்தளமும் சிங்களத்தின் அதிபுச்ச இராணுவ இலக்குகளாகும். இவை இரண்டும் அடுத்தடுத்த வெற்றிகரமாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளன.

கொழும்பு எரிபொருள் சேமிப்புக் குதங்கள் மீதான வான் தாக்குதல்கள் சிங்களத்திற்கு பொருளிய நெருக்கடிகளை உண்டு பண்ணியுள்ளன. சிங்களத்தின் சுற்றுலாத்துறை பெரும் பின்னடைவைச் சந்தித்துள்ளது.

தமிழர்க்கெதிரான ஆக்கிரமிப்பு போரின் அரசியல் - இராணுவ மற்றும் கட்டளை மையமான கொழும்புநகர் வான் புலிகளின் குண்டு வீச்சுக் களுடன் குழம்பிப்போயுள்ளது. பதட்டமும் - பீதியும் நிறைந்த இடமாகச் சிங்களத்தின் மையபீடம் உருமாறியுள்ளது.

தமிழர் மீதான வான் தாக்குதல்களின் கோரத்தையும் அது தமிழர்களிடம் ஏற்படுத்தியுள்ள

பீதியையும் சிங்கள தேசமும் அனுபவிக்கும் சூழல் பிறந்துள்ளது.

தமிழரின் விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்காக முற்படையின் அவசியத்தைத் தலைவர் பிரபாகரன் அடிக்கடி எடுத்துரைப்பார். தரைப்படை, கடற்படை, வான்ப்படை என்ற அந்த முற்படையையும் இன்று அவர் உருவாக்கி அவற்றை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தி வருகின்றார். ஒவ்வொரு படைக் கட்டுமானத்தையும் நன்கு திட்டமிட்டு, கட்டியமைத்து, சரியான நேரத்தில் அவற்றை வெளிப்படுத்திக்காட்டும் தலைவரின் அற்புதமான தலைமைத்துவச் செயற்பாட்டை இன்று உலகமே வியந்து பாராட்டிவருகின்றது.

கிழக்கு நிலத்தைக் கைப்பற்றி - வடக்கில் ஒரு படைய நெருக்கடியைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குக் கொடுத்துவருவதாகச் சிங்கள அரசு செய்த பரப்புரையை மூன்று வான் தாக்குதல்கள் மூலம் தகர்த்தெறிந்துள்ள தலைவர் அவர்கள், தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒரு பாய்ச்சல் வளர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியுள்ளார்.

புலிகளிடமுள்ளது இலகரக - மிதவேக விமானங்கள். தம்மிடமுள்ளது சக்திவாய்ந்த - அதிவேகக் குண்டு வீச்சு விமானங்கள். உயர் தொழில்நுட்பத்தால் இயக்கப்படும் ஆயுதங்கள் என்றெல்லாம் சிங்கள அரசு பெருமைபேசி வந்தது.

ஆயினும், அதிவேகங்களையும் - உயர் தொழில் நுட்பங்களையும் வான் புலிகளின் திறமையும், சாதாரியமும், அர்ப்பண உணர்வும் முறியடித்து வெற்றிவாகை சூடியுள்ளன என்பதே உண்மையாகும்.

(02 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழர் விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

வான்படையின் பிறப்பு புலிகளின் புதிய போர்ப்பரிமாணம்

கட்டுநாயக்கா சிங்கள வான்தளம் மீது வெற்றிகரமான ஒரு மரபுவழிக் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதலுடன் தமது வான்படையின் பிறப்பைப் புலிகள் இயக்கம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

வான் படையின் பிறப்புடன் தமிழின் விடுதலைப் போராட்டமும் புதியதொரு அரசியல் - இராணுவப் பரிமாணத்துள் பிரவேசித்துள்ளது.

செயற்திறனுள்ள தரைப்படை - கடற்படை - வான்ப்படை என்ற முப்படையும் கொண்ட ஒரு விடுதலை இயக்கமாக புலிகள் இயக்கம் தரையார்வு கண்டுள்ளது.

வான் புலிகளின் தாக்குதல் இலக்குகள் சிங்களத்தின் இராணுவ - பொருண்மிய இலக்குகளாகவே இனங்காணப்பட்டுள்ளன. கொழும்பில், குளிரூட்டி அறைகளுக்குள் இருந்து கொண்டு தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் இன அழிப்பு நோக்கம் கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு போருக்கு உத்தரவுகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் அரசின் உயர்மட்டத் தலைவர்கள் - தளபதிகளை உலுக்கியெடுக்கும் வகையில் வான் புலிகளின் தாக்குதலும் - இலக்குகளும் அமைந்திருந்தன.

இராணுவ ரீதியில் சிங்கள அரசை மிரட்டும் வகையில் புலிகள் இயக்கம் இராணுவ வெற்றிகளைப் பெறும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் போரின் யதார்த்தமான போக்கை இனங்கண்டு தமிழ் - சிங்கள இனப்பிணக்கிற்கு நியாயமான வகையில் அரசியல் தீர்வைத் தேடுவதைக் கைவிட்டு விட்டு உலகநாடுகளிடம் ஓடிச்சென்று புலிகளின் பல வளர்ச்சியைத் திரித்துக்காட்டி உலகிற்கான ஒரு பயமுறுத்தலாக வர்ணிப்பது சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் மரபாகும்.

வான் புலிகளின் பிறப்பையும் - அது சிங்கள அரசிற்குக் கொடுத்துள்ள அதிர்ச்சி வைத்தியத்தையும் உலகிற்கான பயமுறுத்தலாகக் காட்ட மகிந்த அரசு படாதபாடுபடுகின்றது.

“புலிகளிடமுள்ள வான் பலம் இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல இந்தியாவுக்கும் ஆபத்தானது” என்று இந்திய அரசிடம் கூறியுள்ளது சிங்கள அரசு.

அதேசமயம் கொழும்பிலுள்ள ஐரோப்பிய நாடுகளின் தூதர்களை அழைத்துப்பேசிய சிங்களத்தின் வெளிவிவகார அமைச்சர் “புலிகளின் வான் பலம் ஆசியாக்கண் டத்திற்கு மட்டுமல்ல உலகிற்கே ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியது” என்று விளக்கமளித்துள்ளார்.

புலிகள் இயக்கத்தின் வான்பல வளர்ச்சிக்கு எதிராக சிங்கள அரசுடன் உலக நாடுகளும் இணைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கிலேயே இவ்வாறு ஆளுக்கொரு விதமாக சிங்கள அரசு விசமப் பிரச்சாரம் செய்கின்றது.

வான் புலிகளின் உருவாக்கம் தமிழின் விடுதலையுடன் சம்பந்தப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் தற்காப்புடன் தொடர்புடையது. புலிகளின் தரைப்படை - கடற்படை போல புலிகளின் வான்ப்படையும் சிங்களத்தின்

ஆக்கிரமிப்புப் படைகளைத் தமிழர் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தும் போர்ச் செயற்பாடுகளிலேயே ஈடுபடுகின்றது.

சிங்கள அரசு கூறுவதுபோல புலிகளின் வான்ப்படை இந்தியாவிற்கோ அல்லது வேறெந்த நாட்டிற்கோ அச்சுறுத்தலாக இருக்கப்போவதில்லை. தமிழின் படைப்பலம் தமிழின் விடுதலைக்கான கருவியேயன்றி உலகநாடுகளை அச்சுறுத்தும் நோக்கம் கொண்டதல்ல.

தமிழின் படைப்பல வளர்ச்சிக்கான புறச்சூழலை சிங்கள இனவாத அரசே உருவாக்கிவருகின்றது. தமிழர் தாயக நிலத்தில் சிங்களத்தின் இராணுவ அட்டுழியம் தலைவித்தாடிய போது புலிகளின் தரைப்படை பிறந்தது.

தமிழின் கடலில் சிங்களக் கடற்படையின் கொலைவெறி தாண்டவமாடி - தமிழ் மீனவர்களின் வாழ்வாதாரம் சிதைக்கப்பட்டபோது கடற்புலிகளின் தேவை எழுந்தது. அதேபோன்று சிங்களத்தின் வான் படை தமிழர்களை இனக்கொலை செய்யவும் - அவர்களை அச்சுறுத்தும் பணியவைக்கவும் முயன்ற சூழலில் அதற்கெதிராக புலிகளின் வான்ப்படை பிறப்பெடுத்துள்ளது.

எனவே புலிகளின் இராணுவப் பல வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டு - நீர் ஊற்றுறுவது சிங்கள அரசின் இன வெறி நடவடிக்கைகளும் - இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு தேட மறுக்கும் அதன் இணங்காப் போக்குகளுமே யாகும். சிங்கள அரசின் இன அழிப்பு நோக்கிற்குப் பதிலடியாகவும் தற்காப்புப்போடாகவுமே புலிகளின் அரசியல் - இராணுவ கட்டுமானங்கள் பிறப்பெடுத்து வளர்ந்து வருகின்றன. இந்த அரசியல் யதார்த்தத்தை உலக நாடுகள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று புலிகள் இயக்கம் எதிர்பார்க்கின்றது.

வான்புலிகள் இதுவரை நடாத்திய மூன்று குண்டு வீச்சுத் தாக்குதல்களும் இராணுவ - பொருண்மிய நிலைகள் மீது - சிவிலியன் இழப்புகள் அற்று நடாத்தப்பட்டிருப்பது உலக சமூகத்திற்கு மன நிறைவைக் கொடுத்திருக்கும் என்று புலிகள் இயக்கம் நம்புகின்றது.

ஏனெனில் சிங்கள வான்ப்படை இதுவரை நடாத்தியுள்ள குண்டுவீச்சுக்களில் மிகப்பெரும்பாலானவை அப்பாவித் தமிழ் மக்களை இலக்குவைத்தே நடாத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சிங்களத்தின் வான் தாக்குதல்களில் சிக்கிக் கொல்லப்பட்ட ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ்மக்களின் மரணங்களே இதற்குச் சாட்சிகளாகும்.

வான் புலிகளின் பிறப்பும் - அவர்களின் வெற்றிகரமான போர்ச் செயற்பாடுகளும் சிங்களப் படைகளுடனான போரில் பெரும் திருப்பு முனைகளை உண்டுபண்ணும் சக்தியுடன் உள்ளது. தமிழின் படைப் பல வளர்ச்சிதான் அவர்களுக்கு அரசியல் விடுதலையைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் ஒரே ஒரு மார்க்கமாக உள்ளது என்பதே இலங்கையின் அரசியல் யதார்த்தமாகும். அந்தப் பல வளர்ச்சியில் வான் புலிகளின் பிறப்பு தமிழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் - நம்பிக்கையையும் அளித்துள்ளது. ●

(01 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒரு போரில் நவீன ஆயுதங்கள் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன என்பது சரிதான்.

ஆயினும், ஆக்கிரமிப்பிற்கெதிரான விடுதலைப் போராட்டங்களில் நவீன ஆயுதங்கள் முதன்மைப் பாத்திரத்தை வகிக்கவில்லை.

ஏனெனில் ஆக்கிரமிப்புப் போரும் - விடுதலைப் போரும் பண்பு ரீதியாக வேறுபாடானவை.

ஆக்கிரமிப்புப் போர் பண்பின் அம்சங்களாக நவீன ஆயுதங்களும் - ஆளணிப் பலமும் - பொருண்மிய பலமும் முக்கிய விடயங்களாக இருக்கும்.

ஆனால், விடுதலைப் போர்

பண்பின் முதன்மை அடையாளங்களாக இலட்சியப் பற்றும் - மன உறுதியும், அர்ப்பண உணர்வுமே விளங்கும்.

அதனால்தான் நவீன தொழில் நுட்பங்களையும், சக்தி வாய்ந்த அழிவாயுதங்களையும் விடுதலை வேட்கை கொண்ட போராளிகளால் வெற்றிகொள்ள முடிகின்றது.

வான் புலிகளும் அவ்வாறு தான் ஆழமான விடுதலைப் பற்றின் உந்தலால் சிறப்பான வகையில் செயல்வீரத்தை வெளிப்படுத்தி - துல்லியமான தாக்குதல்களைத் துணிகரமாக நிகழ்த்தித் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் புது மெருகூட்டியுள்ளனர்.

தமிழருக்கு வான்ப்படை என்ற தலைவர் பிரபாகரனின் கனவும் - அதை நனவாக்க அவர் எடுத்த பல வருட முயற்சிகளும் இப்போது செயல்படும் பெற்றுள்ளன.

வரலாற்றில் முதற்தடவை யாகத் தமிழினம் ஒரு வான்ப்படையை இப்போது கொண்டுள்ளது. தரை எல்லை, கடல் எல்லை தமிழருக்கிருப்பதுபோல இப்போது வான் ஆதிக்கமும் தமிழருக்குக் கிடைத்துள்ளது. தமிழரின் வான் பரப்பில் சிங்கள வான் படை இதுவரை காலமும் வைத்திருந்த வான் ஏகபோகம் இப்போது உடைத்தெறியப்பட்டுள்ளது.

வான் புலிகளின் அடுத்த குண்டுவீச்சு எங்கே எப்போது என்று

கேள்விமேல் கேள்விகேட்டு சிங்கள தேசம் அச்சமடைகின்றது.

புலிகளின் வான் தாக்குதலைத் தடுக்கும் நோக்குடன் பல்லாயிரம் கோடி ரூபா செலவு செய்து விமானங்களையும் - இராணுவ தளபடங்களையும் வாங்கச் சிங்கள அரசு நிர் பந்திக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே போர்ச்செலவால் நசங்கிப் போயுள்ள சிங்கள அரசுக்கு இது மேன்மேலும் பொருண்மிய நெருக்கடிகளை உண்டுபண்ணப்போகின்றது.

மொத்தத்தில், வான் புலிகளின் விமானத் தாக்குதல்கள் சிங்கள தேசத்தையும் அச்சத்திற்குள்ளாக்கி, சிங்களத்தின் பொருண்மியத்தையும் நெருக்கடிக்குள் தள்ளியுள்ளது. ●

“வடக்கு - கிழக்கு வாழ் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல் பின்தங்கியுள்ளது” என

இலங்கைக்கான ஒரு வெளிநாட்டுத் தூதர் கூறியுள்ள கூற்று மிகவும் கவனத்திற்குரியது. உண்மையில் தமிழீழ மக்களது வாழ்க்கை நிலை புராதன காலத்திற்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளது என்றே கூறலாம். தென்னாசியாவில் அதிக எழுத்தறிவைக் கொண்டவர்களையும் அதிக நவீன சாதனங்களை உள்வாங்கியவர்களையும் கணிக்கப் பட்ட இந்த மக்கள் இப்படி ஒரு பின்தங்கிய நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளமையானது அரசியல் சமூகவியல் ரீதியில் மிகவும் ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குரிய விவகாரமாகும். இன ஒடுக்குமுறை அரசியலானது இந்த மக்களை இப்படி ஒரு அவலநிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. அரசியல், இராணுவ ரீதியில் இவ்வள

கப்பட்டுள்ளது. இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் இத்தகைய ஒடுக்கு முறையை முழுநீளக் கொள்கை ஆய்விற்கு உட்படுத்தி இதன் அனைத்து அம்சங்களையும் அடையாளங்காண வேண்டியது முதற்கண் அவசியமாகும்.

ஒரு முடிவு - அதிகாரம்
ஒரு நிலைப்பாடு - நானே மன்னன்
ஒரே தீர்வு - இராணுவத்தீர்வு
இதுதான் இராஜபக்ஷக் களின் அரசியல் பாதை.
ஒரு கொள்கை - இராஜபக்ஷ வம்ச ஆட்சி
ஒரே ஒரு ஆயுதம் - தமிழின ஒழிப்புவாதம்
ஒரு முகமூடி - தேசபக்தன்
ஒரு கவசம் - இறைமை
இதுதான் இராஜபக்ஷக்களின் செயற்திட்ட அட்டவணை.

யுத்தப்பேரிகை முழங்கினார். “யுத்தமும் சமாதானமும்” ஒன்றாயும் பயணிக்கலாம் என்று களைக் கூத்தாடுகின்றார் இராஜபக்ஷ.. கம்பனைத் தவிர மேற்படி அனை வருமே ஒரே விடயத்தைத்தான் வேறுவேறு விதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “அரசியல் அதிகாரமே எனது ஆசை நாயகி” என்ற நெப்போலியனது வெளிப்படையான கூற்றுத்தான் இங்கு நிதர்ஷனமாய் இருக்கின்றது. அதுதான் ஒரேயொரு உண்மையாக

துண்டுகளாக அரியப்பட்டுள்ளது. வடக்கிலிருந்து கிழக்கு பெளதீக ரீதியாக அரியப்பட்டுள்ளதுடன் அரசியல், நிர்வாக ரீதியாகவும் தெளிவுற வெட்டிப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ், முஸ்லீம், சிங்களம் என கிழக்கு இனரீதியாக மூன்று முரண்பட்ட அலகுகளாக வெட்டிப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களும் பெளதீக ரீதியாக மட்டக்களப்பு, திருகோண மலை என பல்வேறு கூறுகளாகத் துண்டாடப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் பொத்துவில் முதல் போலிகண்டி வரை தமிழீழ பிரதேசம் முழுவதுமே துண்டிந்துண்டாய் வெட்டப்பட்டு பல சிறை அறைகளாய், பெரும் மதிற்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இத்துண்டாடல்களானது முதற்கண் தமிழீழத் தேசிய சமூகப் பரிவர்த்தனையை இல்லாது செய்துள்ளது. ஒரு தேசிய இனத்தின் பலத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் சமூகப்பரிவர்த்தனை மிகவும் அடிப்படையானது. அத்தகைய ஒரு

இராஜபக்ஷக்களின் ஒரே தீர்மானம், ஒரே வழி : அரியாசன ஆசைக்கு தமிழரே பலி ஆடுகள்

ஒடுக்குமுறையானது தமிழீழ மக்களின் வாழ்வையும், வளத்தையும் அபிலாசைகளையும் சின்னாபின்னப் படுத்தி சல்லறையாக்கியுள்ளது. அதேவேளை சிந்தனா ரீதியில் சிங்கள ஆதிக்க ஊடகங்கள் தமது ஒடுக்கு முறைத் தேவை பொறுத்துச் சிங்கள மக்களின் மூளைகளையும் இதயங்களையும் அரித்துணை கின்றன. இங்ஙனம் ஆளும் குழாத்தினர் தமிழீழ மக்களை அழிக்கும் பாதையில் சிங்கள மக்களுக்கும் புதைகுழிகளைத் தோண்டிச் செல்கிறார்கள் என்பது உண்மையேயாயினும் இவ்விலகாரத்தில் நேரடிப் பலியாடுகளாய் தமிழீழ மக்களை உன்னனர்.

முதல் எதிரி - பண்டாரநாயக்க வம்சம்
முதல் நண்பன் - ஜே.வி.பி.யின் சிறுபிள்ளைத்தனம்
முதற் பணி - வெள்ளரச மரத்தின் கீழ் பலியிடப்படும் தமிழின ஆட்டுக்குட்டிகளின் இரத்த

இருக்கின்றது. இதுதான் நிர்வான மான உண்மை. இந்த நிர்வான கோலத்தைத் தமது மார்பளவு மறைக்க தமிழினின் இரத்தாற்றுக்குள் இராஜபக்ஷக்கள் குளிக்கின்றார்கள். தேசபக்தி எனும் முகமூடியை அணிகிறார்கள். அப்பாவித் தமிழின

சமூகப் பரிவர்த்தனைக்கூடாகத்தான் பல்வேறு வகை வளக்குவிஷம் தேசிய எண்ண உணர்வு ஒருங்கிணைவும் உருவாகமுடியும். இது உடனடி எதிர்காலத்தில் தேசிய இனத்தைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி ஒடுக்கு முறையை வளப்படுத்திவிடுவதுடன் நீண்ட எதிர்காலத்தில் தேசிய இன உருத்திரட்சியையே இல்லா தொழித்துவிடுகின்றது. இத்துடன் கலவி வளர்ச்சியை முடக்குதல் என்பது நீண்ட எதிர்காலத்தில் தேசிய இன அழித்தொழிப்பிற்கான மிகக் கூரிய ஆயுதமாகும்.

தமிழ், முஸ்லீம், சிங்களம் என கிழக்கு இன ரீதியாக மூன்று முரண்பட்ட அலகுகளாக வெட்டிப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களும் பெளதீக ரீதியாக மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை என பல்வேறு கூறுகளாகத் துண்டாடப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் பொத்துவில் முதல் போலிகண்டி வரை தமிழீழப் பிரதேசம் முழுவதுமே துண்டிந்துண்டாய் வெட்டப்பட்டு பல சிறை அறைகளாய், பெரும் மதிற்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக இது விடயத்தில் ஊடகவியலாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்கள் என்போரை நேரடி அர்த்தத்தில் கொல்வதுடன் பொது வாகவே கலவி விருத்தியை அடிப்படையில் ஸ்தம்பித்திற்கு உள்ளாக்கி விட்டனர். இதன் விளைவு தல்லிய மாய் தெரியவர இன்னும் ஒரு தசாப்தம் போதும். கலவி, ஊடகம், அறிவியல் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றைப் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாத அளவிற்கு அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்த அம்சங்களாகும். இம் மூன்றும் இணைந்த விடயமே ஒரு தேசிய இன உருவாக்கத்தின் முதுகெலும்பாகும்.

ஆற்றுக்குள் பண்டாரநாயக்க வம்சத்தை மூழ்கடித்தல்.
“ஆட்சி அதிகாரமே எனது ஆசைநாயகி” என்றார் நெப்போலியன்.
“நானே மன்னன்” என்றார் 14ஆம் லூயி.
“மன்னவரும் நீரோ வளநாடும் நின்னதோ” என்று கோபாவேசத்துடன் குலோத்துங்க சோழனை கேட்டார் கம்பர்.
“போர் என்றால் போர், சமாதானமென்றால் சமாதானம்” என்று டச்சுக்காரரைப் பார்த்து கண்டி மன்னன் விமலதர்மதரியன் அறைகூவல் விடுத்தான்.

இரத்த ஆற்றில்தான் அதிகார சுகம் தோணிகட்டி ஒடுகின்றது. மேற்படி அதிகார வெளிக்கான இன அழிப்பு நடவடிக்கையானது தமிழீழப் பிரதேசத்தைத் துண்டாடு வதிலும், தமிழீழ மக்களின் பொருளா தாரக் கலவி வளர்ச்சியைப் பின்தள்ளலும்தான் தளமிடப் பட்டுள்ளது. அதாவது பிரதேசங் களைத் துண்டாடல், பொருளாதார வாழ்நிலையை முற்றிலும் பின்தள்ளல், கலவி வளர்ச்சியை முடக்குதல் ஆகிய இவற்றின் மூலம் தமிழீழத் தேசியத் தன்மையை என்றென்றைக்கும் எழவிடாது தடுத்திடுவதுதான் இதன் பிரதான மூலோபாயமாகும்.

ஒரு தேசிய இன ஒடுக்கு முறையானது இந்த முதுகெலும்பை உடைப்பதற்கான தன் இறுதி வெற்றியை ஈட்டுகின்றது. அதற்கு முதல் அது உடனடி வெற்றிகளை பொருளாதார ஒடுக்குமுறையில் தளமிட்டு இராணுவ நடவடிக்கை களை அதற்குக் கருவியாக்கிக் கொள்கின்றது.

இதே அறைகூவலை 1977ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா ஆயுதம் தரிக்காத அப்பாவித் தமிழ் மக்களைப் பார்த்து விடுத்தார். “சமாதானத்திற்கான யுத்தம்” என்று 1995ஆம் ஆண்டு சந்திரிக்கா

முதலானது தமிழீழப் பிரதேசம் வாள்போட்டு அரித்தார் போல் பல துண்டுகளாகப் பிளக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அது குடாநாடு, வன்னி, வவுனியா நகர்ப்புறம், மன்னார் என பல

இதனை நாம் மேற்கொண்டு விரிவாக ஆராய்வோம், கிழக்கை வடக்கிலிருந்து வெட்டிப்பிரித்து, (14ஆம் பக்கம் பார்க்க)

— சாரணன் —

ஒற்றையாட்சி, இறைமை, இலங்கைத்தீவின் பிரதேச ஒருமைப் பாடு, தேசிய பாதுகாப்பு ஆகிய இவை அனைத்தையும் அடைவதற்கான இராணுவத்தீர்வு என மேற்படி ஐந்து அம்சங்களையும் ஒன்றில் இருந்து இன்னொன்றைப் பிரிக்க முடியாததால் ஒன்றுகலந்து ஒரு மூலோபாயத்தின் கீழ் இன ஒடுக்குமுறை ஒருங்கிணைக்

“வடக்கு - கிழக்கு வாழ் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல் பின்தங்கியுள்ளது” என இலங்கைக்கான ஒரு வெளிநாட்டுத் தூதர் கூறியுள்ள கூற்று மிகவும் கவனத்திற்குரியது. உண்மையில் தமிழீழ மக்களது வாழ்க்கை நிலை புராதன காலத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது என்றே கூறலாம். தென்னாசியாவில் அதிக எழுத்தறிவைக் கொண்டவர்களாயும் அதிக நவீன சாதனங்களை உள்வாங்கியவர்களாயும் கணிக்கப்பட்ட இந்த மக்கள் இப்படி ஒரு பின்தங்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளமையானது அரசியல் சமூகவியல் ரீதியில் மிகவும் ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குரிய விவகாரமாகும். இன ஒடுக்குமுறை அரசியலானது இந்த மக்களை இப்படி ஒரு அவலநிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. அரசியல், இராணுவ ரீதியில் இவ்வின

கப்பட்டுள்ளது. இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் இத்தகைய ஒடுக்கு முறையை முழுநீளக் கொள்கை ஆய்விற்கு உட்படுத்தி இதன் அனைத்து அம்சங்களையும் அடையாளங்காண வேண்டியது முதற்கண் அவசியமாகும்.

- ஒரு முடிவு - அதிகாரம்
- ஒரு நிலைப்பாடு - நானே மன்னன்
- ஒரே தீர்வு - இராணுவத்தீர்வு
- இதுதான் இராஜபக்ஷக்களின் அரசியல் பாதை.
- ஒரு கொள்கை - இராஜபக்ஷ வம்ச ஆட்சி
- ஒரே ஒரு ஆயுதம் - தமிழின ஒழிப்புவாதம்
- ஒரு முகமுடி - தேசபக்தன்
- ஒரு கவசம் - இறைமை
- இதுதான் இராஜபக்ஷக்களின் செயற்திட்ட அட்டவணை.

யுத்தப்பேரிகை முழங்கினார். “யுத்தமும் சமாதானமும்” ஒன்றாய் பயணிக்கலாம் என்ற கணைக் கூத்தாடுகின்றார் இராஜபக்ஷ.. கம்பனைத் தவிர மேற்படி அனைவரும் ஒரே விடயத்தைத்தான் வேறுவேறு விதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “அரசியல் அதிகாரமே எனது ஆசை நாயகி” என நெப்போலியனது வெளிப்படையான கூற்றுத்தான் இங்கு நிதர்ஷனமாய் இருக்கின்றது. அதுதான் ஒரேயொரு உண்மையாக

துண்டுகளாக அரியப்பட்டுள்ளது. வடக்கிலிருந்து கிழக்கு பௌதீக ரீதியாக அரியப்பட்டுள்ளதுடன் அரசியல், நிர்வாக ரீதியாகவும் தெளிவுற வெட்டிய பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ், முஸ்லீம், சிங்களம் என கிழக்கு இனரீதியாக மூன்று முரண்பட்ட அலகுகளாக வெட்டிய பிரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களும் பௌதீக ரீதியாக மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை என பல்வேறு கூறுகளாகத் துண்டாடப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் பொத்துவில் முதல் பொலிகண்டி வரை தமிழீழப் பிரதேசம் முழுவதுமே துண்டுதுண்டாய் வெட்டப்பட்டு பல சிறை அறைகளாய், பெரும் மதிற்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இத்துண்டாடல்களானது முதற்கண் தமிழீழத் தேசிய சமூகம் பரிவர்த்தனையை இல்லாது செய்துள்ளது. ஒரு தேசிய இனத்தின் பலத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் சமூகப்பரிவர்த்தனை மிகவும் அடிப்படையானது. அத்தகைய ஒரு

இராஜபக்ஷக்களின் ஒரே தீர்மானம், ஒரே வழி : அரியாசன ஆசைக்கு தமிழரே பலி ஆடுகள்

ஒடுக்குமுறையானது தமிழீழ மக்களின் வாழ்வையும், வளத்தையும் அபிலாசைகளையும் சின்னாபின்னப் படுத்தி சல்லறையாக்கியுள்ளது. அதேவேளை சிந்தனா ரீதியில் சிங்கள ஆதிக்க ஊடகங்கள் தமது ஒடுக்கு முறைத் தேவை பொறுத்துச் சிங்கள மக்களின் மூகங்களையும் இதயங்களையும் அரித்துணுகின்றன. இங்ஙனம் ஆளும் குழாத்தின் தமிழீழ மக்களை அழிக்கும் பாதையில் சிங்கள மக்களுக்குப் புதைகுழிகளைத் தோண்டிச் செல்கிறார்கள் என்பது உண்மையேயாயினும் இவ்வவ காரத்தில் நேரடிப் பலியாடுகளாய் தமிழீழ மக்களே உள்ளனர்.

முதல் எதிரி - பண்டாரநாயக்க வம்சம்
முதல் நண்பன் - ஜே.வி.பி.யின் சிறுபிள்ளைத்தனம்
முதற் பணி - வெள்ளரச மரத்தின் கீழ் பலியிடப்படும் தமிழின ஆட்டுக்குட்டிகளின் இரத்த

இருக்கின்றது. இதுதான் நிர்வானமான உண்மை. இந்த நிர்வான கோலத்தைத் தமது மார்பளவு மறைக்க தமிழரின் இரத்தாற்றுக்குள் இராஜபக்ஷக்கள் குளிக்கின்றார்கள். தேசபக்தி எனும் முகமுடியை அணிகிறார்கள். அப்பாவித் தமிழரின்

சமூகம் பரிவர்த்தனைக்கூடாகத்தான் பல்வேறு வகை வளக்குவிவும் தேசிய எண்ண உணர்வு ஒருங்கிணைவும் உருவாகமுடியும். இது உடனடி எதிர்காலத்தில் தேசிய இனத்தைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி ஒடுக்கு முறையை வளப்படுத்திவிடுவதுடன் நீண்ட எதிர்காலத்தில் தேசிய இன உருத்திரட்சியையே இல்லா தொழித்துவிடுகின்றது. இத்துடன் கல்வி வளர்ச்சியை முடக்குதல் என்பது நீண்ட எதிர்காலத்தில் தேசிய இன அழித்தொழிப்பிற்கான மிகக் கூரிய ஆயுதமாகும்.

தமிழ், முஸ்லீம், சிங்களம் என கிழக்கின ரீதியாக மூன்று முரண்பட்ட அலகுகளாக வெட்டிய பிரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களும் பௌதீக ரீதியாக மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை என பல்வேறு கூறுகளாகத் துண்டாடப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் பொத்துவில் முதல் பொலிகண்டி வரை தமிழீழப் பிரதேசம் முழுவதுமே துண்டுதுண்டாய் வெட்டப்பட்டு பல சிறை அறைகளாய், பெரும் மதிற்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

ஆற்றுக்குள் பண்டாரநாயக்க வம்சத்தை மூழ்கடித்தல்.
“ஆட்சி அதிகாரமே எனது ஆசைநாயகி” என்றார் நெப்போலியன்.
“நானே மன்னன்” என்றார் 14ஆம் லூயி.
“மன்னவரும் நீரோ வளநாடும் நின்னதோ” என்று கோபாவேசத்தூடன் குலோத்தங்க சோழனை கேட்டார் கம்பர்.
“போர் என்றால் போர், சமாதானமென்றால் சமாதானம்” என்று டச்சுக்காரரைப் பார்த்து கண்டி மன்னன் விமலதர்மதாரியன் அறைகூவல் விடுத்தான்.

இரத்த ஆற்றில்தான் அதிகார சகம் தோணிகட்டி ஒடுகின்றது.
மேற்படி அதிகார வெளிக்கான இன அழிப்பு நடவடிக்கையானது தமிழீழப் பிரதேசத்தைத் துண்டாடுவதிலும், தமிழீழ மக்களின் பொருளாதாரக் கல்வி வளர்ச்சியைப் பின்தள்ளலும்தான் தளமிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது பிரதேசங்களைத் துண்டாடல், பொருளாதார வாழ்நிலையை முற்றிலும் பின்தள்ளல், கல்வி வளர்ச்சியை முடக்குதல் ஆகிய இவற்றின் மூலம் தமிழீழத் தேசியத் தன்மையை என்ற்றென்றைக்கும் எழவிடாது தடுத்துவைத்தான் இதன் பிரதான மூலோபாயமாகும்.

குறிப்பாக இது விடயத்தில் ஊடகவியலாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்கள் என்போரை நேரடி அர்த்தத்தில் கொல்வதுடன் பொதுவாகவே கல்வி விருத்தியை அடிப்படையில் எதிர்த்துக்கொள்ளும் விட்டனர். இதன் விளைவு துல்லியமாய் தெரியவர இன்னும் ஒரு தசாப்தம் போதும். கல்வி, ஊடகம், அறிவியல் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றைப் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாத அளவிற்கு அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்த அம்சங்களாகும். இம் மூன்றும் பிணைந்த விடயமே ஒரு தேசிய இன உருவாக்கத்தின் முதலகையாகும்.

ஒரு தேசிய இன ஒடுக்கு முறையானது இந்த முதலகையினை உடைப்பதற்கான தன் இறுதி வெற்றியை ஈட்டுகின்றது. அதற்கு முதல் அது உடனடி வெற்றிகளை பொருளாதார ஒடுக்குமுறையில் தளமிட்டு இராணுவ நடவடிக்கைகளை அதற்குக் கருவியாக்கிக் கொள்கின்றது.

இதனை நாம் மேற்கொண்டு விரிவாக ஆராய்வேண்டும், கிழக்கை வடக்கிலிருந்து வெட்டியபிரித்து,

(14ஆம் பக்கம் பார்க்க)

— சாரணன் —

ஒற்றையாட்சி, இறைமை, இலங்கைத்தீவின் பிரதேச ஒருமைப்பாடு, தேசிய பாதுகாப்பு ஆகிய இவை அனைத்தையும் அடைவதற்கான இராணுவத்தீர்வு என மேற்படி ஐந்து அம்சங்களையும் ஒன்றில் இருந்து இன்னொன்றைப் பிரிக்க முடியாததால் ஒன்றுகலந்து ஒரு மூலோபாயத்தின் கீழ் இன ஒடுக்குமுறை ஒருங்கிணைக்க

‘சாங்க்’ அமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகளைத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிராக அணிதிரட்ட மகிந்த அரசு எடுத்த அரசியல் நடவடிக்கைகள் தோல்வியில் முடிந்துள்ளன. வழுமைபோலவே

‘பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான’ என்ற சொல்லாடலைப் பயன்படுத்தித் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிராக ஒரு இராணுவ ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்த முயன்ற மகிந்த அரசு அது நிறைவேறாமல் திரும்பியுள்ளது.

‘சாங்க்’ மாநாட்டு அமர்வுகளில் பங்குபெற இந்தியா சென்ற மகிந்தர் தலைமையிலான அரசு உயர்மட்டக் குழுவினர் வெறுங்கையுடன் நாடுதிரும்பியுள்ளனர் என்று கொழும்பு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும் கருத்துவெளியீட்டுள்ளன.

சிங்களத்தின் கட்டுநாயக்கா வான்தளம் மீது வானபுலிகள் நடாத்திய மரபுவழி வான்தாக்குதலை உலக நாடுகளுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல் போல

புலிகளின் மரபுவழி வான்தாக்குதல் ஒரு புதிய இராணுவ பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றே உலக வல்லுனர்கள் கூறியுள்ளனர். அது ஒரு புதிய அரசியல் பரிமாணத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது என்பதும் உண்மையாகும்.

புலிகளைப் போரில் வெல்லமுடியாது, தமிழரின் இடப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் வழியில் தான் தீர்வு தேடவேண்டும் இராணுவ வழியில் போராட்டத்தை அழித்தொழிக்கச் சிங்கள அரசால் முடியாது என்ற உண்மைகள் அடிக்கடி சிங்களத்திற்கு உரைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அவற்றை ஏற்று அதன் வழிநடக்க சிங்களஅரசு மறுத்துவருகின்றது.

புலிகள் இயக்கம் வெளிப்படுத்தியுள்ள வான்பல நடவடிக்கையும் சிங்களத்திற்கு அதன் இராணுவவழித் தீர்வு முயற்சிகள் வெற்றிபெறாது என்பதையே சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

புலிகளின் வான்தாக்குதலை உலக நாடுகள் கண்டிக்கும் என்று சிங்கள அரசு எதிர்பார்த்திருந்தது. ஆனால் அது

மனிதஉரிமை மீறல் தொடர்பாக அதிகவனம் செலுத்துகின்றது. ஐ.நா சபையின் கண்காணிப்பு அலுவலகம் ஒன்றை இலங்கையில் நிறுவவேண்டும் அதற்கு சிங்கள அரசு அனுமதி தர வேண்டும் என்று ஐ.நா சபை அரசை வேண்டியுள்ளது. ஆனால், அதற்கு அனுமதி தர மகிந்த அரசு மறுத்துவருகின்றது. அப்படி அனுமதி கொடுத்தால் தனது மனிதஉரிமை மீறல் நடவடிக்கைகளை ஐ.நாசபை ஆதாரத்துடன் பதிவு செய்துவிடும் என்று சிங்களஅரசு அஞ்சுகின்றது. அதனாலேயே அனுமதி தர மறுத்துவருகின்றது.

மரந்த வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் செல்வதையும் மனிதஉரிமை அமைப்புக்கள் கண்டித்தபடியே உள்ளன. வடக்கு - கிழக்கில் மட்டுமல்ல - தென் இலங்கையிலும் அரசின் மனித உரிமை மீறல்கள் அதிகரித்துள்ளன. கொழும்பில் தமிழர் காணாமல்போவதை - கடத்தப்பட்டுக் கொல்லப்படுவதை கண்காணக்கும் தமிழர் அமைப்பொன்றைச் சந்தித்துப்பேசவே மகிந்த ராஜபக்ச மறுப்புத் தெரிவித்துள்ளார்.

போ.நி.கண்காணிப்புக் குழு - இணைத்தலைமை நாடுகள் என்று இன்னமும் இந்த சர்வதேச சமூகத்தின்

சிங்களத்தின் இன-அழிப்பும் சர்வதேசத்தின் மெளனமும்

மிகைப்படுத்திக்காட்டி ஆதரவுதேட மகிந்த அரசு எடுத்த முயற்சியும் பிசுபிசுத்துவிட்டது.

புலிகளின் வான்தாக்குதல் தொடர்பாக இந்திய அதிகாரிகளிடம் ஒரு கருத்தையும் - ஐரோப்பிய இராஜதந்திரிகளிடம் இன்னொரு விதமான கருத்தும் என்று அவரவர்களுக்கு ஏற்றார்போல கருத்துக்களை வெளியிட்டு ஆதரவுதேட மகிந்த அரசு முயற்சிக்கின்றது.

நடைபெறவில்லை. எந்த ஒரு உலக அரசும் கட்டுநாயக்கா தளம் மீதான புலிகளின் மரபுவழி வான்தாக்குதலைக் கண்டிக்கவில்லை. அந்தத் தாக்குதல் முற்றுமுழுதாக ஒரு இராணுவ நிலைமீது - துல்லியமாகவும், திறமையாகவும் நடாத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் கண்டிப்பதற்கு ஒரு விடயமும் இருக்கவில்லை என்று உலக நாடுகள் கருதியுள்ளன.

இவ்விதம் கண்டனங்கள் வராததால் சிங்கள அரசு சீற்றம் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாடுகளின் தூதுவர்களைத் தனித்தனியாக அழைத்துப் பேசிப்பார்த்தும் சிங்களத்திற்கு ஒரு நன்மையும் கிடைக்கவில்லை.

‘உயிர்த்தொழுகுந்த ஞாயிறு’ நாளன்று போப்பாண்டவர் விடுத்த செய்தியிலும் தமிழ் - சிங்கள இன முரண்பாடு பேசப்பட்டிருந்தது.

சிங்களத்தின் போர் முயற்சியை நிராகரித்து போப்பாண்டவர் அமைதியையும் - சமாதானத்தையும் - அரசியல்தீர்வு முயற்சியையும் வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தார்.

இதனால் மிரண்ட மகிந்தஅரசு தனது பிரதிநிதி ஒருவரை உடனடியாகவே ரோமிற்கு அனுப்பி போப்பாண்டவரைச் சந்தித்து - தனது இராணுவ அணுகு முறைகளை விளக்க முயற்சிக்கின்றது.

மனிதஉரிமை மீறல் விவகாரத்தில் உலகநாடுகள் அனைத்தும் சிங்கள அரசைக் குற்றம் சாட்டியபடியே உள்ளன. ஐ.நா சபையும் தற்போது சிங்கள அரசின்

கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களத்தின் படை யெடுப்பு நடவடிக்கைகளால் படுவான்கரைப் பகுதியைச் சேர்ந்த முழு மக்களும் வீடு வாசல்களைத் துறந்து அகதிகளாகியுள்ளனர். சுமார் இரண்டு இலட்சம் தமிழர் அகதி முகாம்களில் வாழ அங்கே நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்.

— எல்லா என் —

‘புலிகளின் வான்பலம் இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல இந்தியாவுக்கும் ஆபத்தானது’ என்று இந்திய அதிகாரிகளிடம் சிங்கள அரசு கூறியுள்ளது. அதேசமயம் ஐரோப்பிய நாடுகளின் இராஜதந்திரிகளை அழைத்த சிங்களத்தின் வெளிவிவகார அமைச்சர் ‘புலிகளின் வான்பலம் ஆசியாக்கண்டத்திற்கு மட்டுமல்ல முழு உலகிற்கும் ஆபத்தானது’ என்று மிரட்டியுள்ளார்.

புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிராக முடிந்தவாறு உலக நாடுகளை ஒன்றுதிரட்ட வேண்டும் என்ற ஆசையில் ஒவ்வொரு நாடுகளிடமும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பேசி மகிந்த அரசு மாஜாயாலம் செய்துபார்க்கின்றது.

புலிகள் இயக்கத்தைத் தனித்து நின்று எதிர்கொள்ள முடியாத யதார்த்தத்தைச் சிங்கள அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதையே மேற்குறித்த விடயங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களத்தின் படையெடுப்பு நடவடிக்கைகளால் படுவான்கரைப் பகுதியைச் சேர்ந்த முழு மக்களும் வீடு வாசல்களைத் துறந்து அகதிகளாகியுள்ளனர். சுமார் இரண்டு இலட்சம் தமிழர் அகதி முகாம்களில் வாழ அங்கே நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்.

உலக உணவத்திட்ட அமைப்பும், யூ.என்.எச்.சி.ஆர் அமைப்பும் மக்களின் அவலநிலை தொடர்பாக அரசைக் கண்டித்து அறிக்கைகளும் வெளியிட்டுள்ளன.

அங்குள்ள அகதி முகாம்களுக்குள் நுழைந்த ஒட்டுக்குழுக்கள் செய்யும் அடாவடித்தனங்களை இந்த உலக அமைப்புகள் பகிரங்கப்படுத்தியுள்ளன. மக்களை அவர்களின் வீடுகளில் இருந்து விரட்டி குண்டுத்தாக்குதலை நடாத்துவதும். பின்னர் சில வாரங்களில் அதே மக்களை அவரவர் வீடுகளில் குடிய

பிரதிநிதிகள் இலங்கை அரசியலில் தலையீடு செய்திருந்தும் சிங்கள அரசின் தமிழர் விரோத நடவடிக்கைகளை நிறுத்தவே! அல்லது அரசைத் தட்டிக்கேட்கவோ முற்படாதது தமிழ் மக்களை அதிர்ச்சிக்கும் - கவலைக்கும் ஆளாக்கியுள்ளது.

வெறும் கண்டன அறிக்கைகள் தமிழரைப் பாதுகாக்கமாட்டாது. சர்வதேச தலையீட்டின் பின்னர் சர்வதேச சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளின் முன்னிலையிலேயே தமிழர்கள் சிங்கள அரசால் இனக்கொலை செய்யப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. சர்வதேசத்தின் மெளனமும் அருவருப்பாகவே உள்ளது. தமிழரை சிங்களப்படைகள் இனக்கொலை செய்கின்றன என்றால், அதைப் பார்த்தபடி சும்மாவிருந்து சர்வதேச சமூகமும் அதற்கு ஒத்துழைப்பை நல்கின்றதா! என்ற வரலாற்று வினாவுக்கு சர்வதேச சமூகம் என்றோ ஒருநாள் விடையளித்தே தீரவேண்டும்.

விடுதலைப்புலிகள் அண்ணளவாக ஒரு மாதகால இடைவெளிக்குள் மூன்று வெற்றிகரமான விமானத்தாக்குதல்களை நடத்தியமை முழு உலகையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. இவற்றில் இரண்டு தாக்குதல்கள் சிறிலங்காவின் தலைநகரான கொழும்பு நகரத்தின் மையப்பகுதியில் உள்ள கேர்தேர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் நடத்தப்பட்டுள்ளது. கட்டுநாயக்கா இராணுவ விமானத்தளம் மீதான வான்புலிகளின் தாக்குதல்கள் கடந்த மார்ச் மாதம் 26ம் திகதி அதிகாலை 1.45 மணிபளவில் இடம்பெற்றது. இதன்பின் வான் புலிகள் கடந்த 24ம் திகதி அதிகாலை 1.20 மணியளவில் யாழ் குடாநாட்டில் அமைந்துள்ள பலாலி கூட்டுத்தளம் மீது ஒரு தாக்குதலை மேற்கொண்டார்கள். தற்போது வான்புலிகளின் இரண்டு எடுகுவாட்டன்கள் கடந்த ஏப்ரல் 29ம் திகதி அதிகாலை கொழும்பு நகரின் மையப்பகுதிக்கு வான் வழியாக ஊடுருவி கொலன்னாவ எண்ணெய் குதங்கள் மீதும் கேரவலப்பிட்டிய, வத்தளை பகுதியில் அமைந்துள்ள முத்தூராயவெல எரிவாயு நிலையங்கள் மீதும் வெற்றிகரமான தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுவிட்டு தமது தளங்களுக்கு பாதுகாப்பாக திரும்பியுள்ளன. இதற்கிடையில் கடந்த ஏப்ரல் 26ம் திகதி இரவு 10.00-11.00 மணிபளவில்

(முகாம்கள், சோதனை நிலையங்கள், காவலர்கள் ஆகியவற்றில் கடமையிலிருந்து பயப்பிதியடைந்திருந்த சிறிலங்காவின் முப்பதியைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் தமது துப்பாக்கிகளினால் வானத்தை நோக்கி ரம்போ படங்களில் இடம்பெறுவது போன்று நீள் வளைய வடிவத்தில் சுட்டுத்தள்ளினார்கள். இவர்கள் பயன்படுத்திய ரேசர் ரவைகள் இரவு நேர வானத்திலே மத்தாப்புக்கள் வெடித்ததுபோன்று அனைத்துக் கூட்டங்களிலும் இருந்து வானநோக்கிச் சென்று வர்ணக் கோலங்களை வரைந்தது. இவ்வாறான சம்பவங்களினால் அச்சமும் திகிலும் அடைந்திருந்த கொழும்பு நகர விடுதிகளில் தங்கியிருந்த உல்லாசப் பிரயாணிகள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் ஏனைய பிரமுகர்கள் உடனடியாக தமது அறைகளை விட்டு வெளியேறி தரைப்பகுதியில் இருக்கின்ற வரவேற்பு

மே 10ம் திகதியில் இருந்து இரவு 10.30 தொடக்கம் அதிகாலை 4.30 வரை சர்வதேச விமானநிலையம் மூடப்பட்டிருக்கும் என்று அறிவித்துள்ளது. இந்த அறிவிப்புக்களின் விளைவுகள் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரை தென்னாசியாவில் விமானம் மற்றும் இடம்பல்களின் போக்குவரத்து மையமாக விளங்கும் சிறிலங்காவிற்குப் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவல்லது.

தொடர்ச்சியான சிறிலங்கா அரசின் போர் நடவடிக்கைகள் காரணமாக 36வெதத்தினால் ஆட்களின் வருகை வீழ்ச்சியடைந்துள்ள நிலையில் புலிகளின் வான்தாக்குதல்களும் அதனைத் தொடர்ந்து விமானநிலைய மற்றும் உல்லாச விடுதி அதிகாரிகளின் நெருக்கடிகளை கையாளத்தொரியாத, முட்டாள்த்தமமான அணுகுமுறையும் (கடந்த ஏப்ரல் 26ம் திகதி நூறு வரையிலான

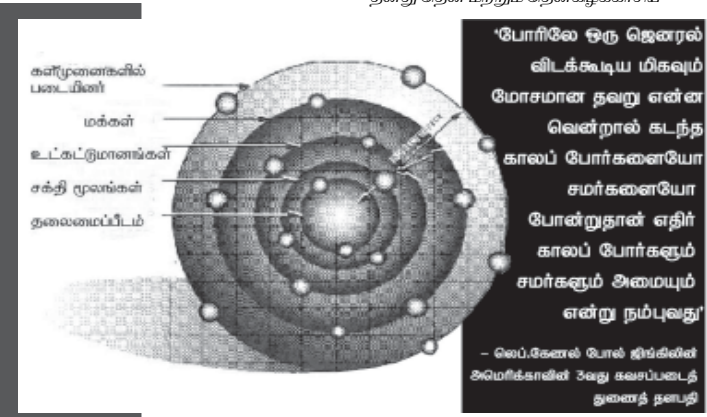
வான் புலிகளின் தொடரும் விமானத்தாக்குதல்கள்: புதிய பரிமாணத்தில் ஈழப்போர்

இரண்டு புலிகளின் விமானங்கள் கட்டுநாயக்கா மற்றும் வவுனியா இராணுவ முகாம்களை நோக்கி பறப்பதாகக் கிடைத்த செய்திகளைத் தொடர்ந்து சிறிலங்கா படைகளின் விமான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைக் கட்டமைப்புக்களை இயக்கினார்கள். பயப்பிதியும் அச்சமும் அடைந்த சிறிலங்காவின் முப்பதியைக்கும் விமான எதிர்ப்பு ஆயுதங்களாலும் சாதாரண துப்பாக்கிகளாலும் வானத்தை நோக்கிப் பல்வேறு திசைகளில் சுட்டுத்தள்ளியதால் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்திலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகள், விமானநிலையப் பணியாட்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் என அனைவரும் பயப்பிதியால் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிந்தனர். இதைவிட மோசம் என்னவென்றால், இச்சமயத்தில் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் தரையிறங்குவதற்காக வந்துகொண்டிருந்த எமிரேட்ஸ் மற்றும் சிங்கப்பூர் விமானங்கள் மீதும் கீழிருந்து தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டதுதான். இதன் காரணமாக எமிரேட்ஸ், சிங்கப்பூர், கதே பசுபிக் விமானங்களின் கட்டுநாயக்கா விமானத்தளத்திற்கான உள்வருகை திசைதிருப்பப்பட்டு தென்னிந்தியா விமானநிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்து போன்று கடந்த ஏப்ரல் 29ம் திகதி வான்புலிகளின் கொழும்பு நகரத் தாக்குதலுக்குப் பிறகு சம்பவங்கள் நடந்தேறின. கொழும்பு நகரில் வாழும் 10 இலட்சம் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் வீடுகளிலும் பொதுஇடங்களிலும் இரவு முழுவதும் நித்திரை கொள்ளாது சிறிலங்கா-அவுள்செரலியா கிரிக்கெட் அலையுக்கிடையிலான உலககிண்ணப் போட்டியினை பார்த்துக்கொண்டிருந்த வேளை திடீரென வான வேடிக்கை போன்று வெடிச்சத்தங்கள் கேட்கத்தொடங்கின. முதலில் மக்கள் உலகக் கிண்ண கிரிக்கெட் போட்டியினை கொண்டுபடுவதற்கான வெடிச்சத்தங்கள் கேட்பதாக நினைத்தார்கள். எனினும் உடனடியாக மின்சாரம் கொழும்பு நகர

பகுதிக்கு கீழே இறங்கிவருமாறு பணிக்கப்பட்டார்கள். மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் பல்லடுக்கு மாடிகளைக் கொண்ட உல்லாச விடுதிக்கூட்டங்களில் இருந்து யாழ்ப்பாடிகள் ஊடாக இறங்கவேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலை இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. பயப்பிதியும் தோலுமும் அடைந்திருந்த பல உல்லாசப்பிரயாணிகள் இதுதான் சிறிலங்காவிற்கான தமது கடைசிப் பயணம் எனத் தெரிவித்தார்கள். இத்தாக்குதல்களின் மூலோபாய, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத் தாக்கங்களையும் விளைவுகளையும் சிங்கள தேசம் உடனடியாகவே

சாதாரணமாகக் கட்டுநாயக்கா சர்வதேச விமானநிலையத்தில் ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக 70 வரையிலான விமானங்கள் இறங்கி ஏறுவது வழக்கம். விமானநிலையத்தினை இரவு வேளை மூடுவதால் அண்ணளவாக 40வீதமான விமானங்களின் வருகைகள் தடைப்பட்டபோகின்றது. அத்துடன் சிறிலங்கா ஏயர் கலைன்ஸ் நிறுவனத்தின் 43.6 வீதப் பங்கினை எமிரேட்ஸ் நிறுவனம் வாங்கியுள்ளதுடன் நிர்வாக முகாமைத்துவம் முழுவதும் எமிரேட்ஸ் நிறுவனத்தினாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே எதிர்காலத்தில் எமிரேட்ஸ் நிறுவனமானது தனது தென் மற்றும் தென் கிழக்காசிய

பெல்லிய நாட்டு உல்லாசப்பிரயாணிகளின் கட்டுநாயக்க சர்வதேச விமானநிலையத்தில் புலிகளின் வான்தாக்குதல் இடம்பெறலாம் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக நிலத்தில் குப்புறு படுக்குபடி விமானநிலைய பணியாட்களால் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டார்கள். (இணைந்து மேலும் உல்லாசப்பிரயாணத் துறையை சீரழிக்கப்போவதாக பொருளாதார ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். சிறிலங்காவின் பொருளாதாரமானது ஏற்கனவே 17வீத பணவீக்கத்தினால் மற்றும் வரவுசெலவு பற்றாக்குறை மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 8.4வீதமாகக் காணப்படுவதாலும் மூச்சுத்திணறிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய துழ்நிலையில் வான்புலிகளின் புதிய சவால்களையும் அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர்கொள்வதற்கு மிகவும் விலை கூடிய வான் கண்காணிப்புக் கருவிகள், வானூர்திகளை இரவில் கண்டுபிடிப்பதற்கான உபகரணங்கள் மற்றும் வான் பலத்தினை அதிகரிப்பதற்கு புதிய விமானங்கள் கொள்வனவு போன்ற நடவடிக்கைகளுக்காக 2007ம் ஆண்டிற்கான பாதுகாப்புச் செலவினமானது 139 மில்லியன் ரூபாய்களில் இருந்து 200 மில்லியன் ரூபாய்களாக (20,000 கோடி ரூபா) அதிகரிக்கப்பட்டவுள்ளதாக முன்னாள் விமானப்படைத் தளபதி ஏயர் மாசல் 'ரி குணதிலக்கா கூறியுள்ளார். இந் பாதுகாப்புச் செலவுதொடர்பானது ஏற்கனவே வரவுசெலவு பற்றாக்குறையால் திண்டாடும் சிங்கள அரசிற்கு மேலும் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தப்போகின்றது.

அனுபவிக்கத்தொடங்கிவிட்டது. கொங்கொங்கினைத் தளமாகக் கொண்டியங்கும் கதே பசுபிக் விமான நிறுவனம், டூபாயினை தலைமையகமாகக் கொண்டியங்கும் எமிரேட்ஸ் ஆகிய நிறுவனங்கள் தமது கொழும்பிற்கான விமான சேவைகளை தற்காலிகமாக நிறுத்துவதாக அறிவித்தன. இவை தவிர, சிங்கப்பூர் விமான நிறுவனம் தனது சிறிலங்காவிற்கான பறப்புக்களை பகல் வேளைகளில் மட்டும் மேற்கொள்ளப் போவதாக அறிவித்துள்ளது. அத்தொடு ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றுடன் அவுஸ்செரலியாவும் தமது மக்களுக்கு சிறிலங்காவிற்கும் பயணிப்பதால் எதிர்கொள்வேண்டியிருக்கும் உயிர் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் நெருக்கடிகள் தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களை வற்புறுத்தியுள்ளது. மேலும் சிறிலங்கா அரசாங்கம் பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக

நாடுகளுக்கான பறப்புக்களுக்கு பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக கொழும்பினை தவிர்த்து மாலைத்தீவு, தென் இந்தியா, சிங்கப்பூர் போன்ற விமானநிலையங்களைப் பயன்படுத்த முற்பட்டால் ஏற்கனவே பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக நெருக்கடிகளுக்குள் சிக்கியுள்ள சிறிலங்கா ஏயர் கலைன்ஸ் நிறுவனத்திற்கு விரைவில் முடுவிழா வைக்கவேண்டிய நிலையும் உருவாகும். உல்லாசப் பிரயாணத்துறையானது சிறிலங்காவின் பொருளாதாரத்தில் வருமானம் ஈட்டுவது தொடர்பாக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. வருடத்திற்கு ஐந்து தருவதனால் 410 மில்லியன் டொலர்கள் வருமானம் ஈட்டப்படுகின்றது. இத்துறை சிறிலங்காவின் மூன்றாவது பெரிய வருமானத்தை ஈட்டும் அமைப்பாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே

மூலோபாய போரியலில் கேணல் வார்டனின் 'ஐந்து வளையக் கோட்பாடு':
அமெரிக்க விமானப்படைமீன் கேணலாக கடமையாற்றிய ஜோன் வார்டன், ஒரு எதிரி அரசின் போரிடும் ஆற்றல்களைப் பெளதீக ரீதியாகவும் உளவியல் ரீதியாகவும் அழிப்பதற்கு அல்லது முடக்குவதற்கு இந்த ஐந்து வளையக் கோட்பாட்டினை ஒரு எளிய வடிவமாக முன்வைக்கின்றார். இக்கோட்பாட்டினை சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிரியின் பிரதான தலைமையிடம் மற்றும் கட்டளை மையங்களை குறிப்பாக அடையாளப்படுத்துதல் அதன் மீது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது மிகவும் அவசியமானது என்று வலியுறுத்துகின்றார் வார்டன்.
(15ஆம் பக்கம் பார்க்க)

யுத்தம் நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டது என்றாகிவிட்டால் யுத்தத்தின் வெற்றிக்காக விபூகம் வகுப்பதே தமிழர் தரப்பின் கடன். வருகின்ற யுத்தம் எந்த வகையிலேனும் யுத்தத்தின் முடிவெனவேறாகிக்க கொண்டுசெல்வம் சக்திமிக்கதாக இருக்கும் என்று ஒரு பொதுவான கருதுகோள் உண்டு. அரசியலில் தீர்மானகரமான ஒரு காலத்தில் யுத்தம் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டது என்பது தான் இதன் மிகுந்த கவனத்திற்குரியது. எனவே வரும் யுத்தமே அரசியலைத் தீர்மானித்துவிட வல்லதாக இருக்கிறது.

எனவே யுத்தத்தின் முடிவு, யுத்தத்தின் விளைவு, யுத்தத்தின் பெறுபெறு என்ன என்பதுவே மொத்தக் கவனத்தை ஈர்க்கும் விவகாரம். இக்கவன ஈர்ப்பு எழுப்பும் விடயம் என்னவென்றால் தலைவியைத் தீர்மானிப்பதான இந்த யுத்தத்தை வெற்றிகொள்வதற்கான வலிமை, நம்பிக்கை எதில் அடங்கியிருக்கிறது என்பதுதான்.

யுத்தத்தின் இறுதி வெற்றியில் தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகள் பலவாயினும் வரலாறு ஒரு பொதுப்படையான உண்மையை எமக்குத் தருகின்றது. அது எது வெனில் யுத்தத்தரப்புக்களில் எத்தரப்பில் அது மக்களின் சொந்த யுத்தமாகப் பரிணமிக்கின்றதோ அதுவே இறுதிவெற்றியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதுவே.

இங்கு ஆக்கிரமிப்பு யுத்தமொன்றில் ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் யுத்தத்தை தங்கள் மக்களின் யுத்தமாக மாற்றக்கூடிய எதுக்கள் இருப்பதில்லை. மாறாக ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராகப் போரிடுபவர்கள் அதை மக்களின் யுத்தமாக பரிணமிக்க வைக்கமுடியும். விடுதலை யுத்தங்களிற்குரிய வீரியம் இதுவே.

வரலாற்று விஞ்ஞானியான எங்கல்ஸ் கூறினார் தங்கள் சுதந்திரத்தை மீள்பெறுவதற்காகப் போராடுபவர்கள் போரை நடத்துவதில் மரபுவழிப்பட்ட முறைகளோடு நின்றுவிடமுடியாது. தேசம் தழுவிய வெகுஜன

படும்போது அது மன்னர்களின் யுத்தமாகச் சுருங்குவதில்லை. பலமாக யுத்தத்தை எதிர்கொள்ளும் தேச மக்கள் தாங்கள் அன்னியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படுவதான உணர்வால் எழுச்சியடைவார்கள் என்பதனால் அத்தேசத்திற்கு அதை மக்கள் யுத்தமாக மாற்ற வாய்ப்பிருக்கும். நெப்போலியன் ரஷ்யா மீது படையெடுத்துத் தோற்றுது தான் அடிப்படையில்தான். ரஷ்யா மன்னர் ஆட்சி நாடாக இருந்தபோதும் அந்த யுத்தம் மரபுப்படைகளோடு மட்டுமல்லாது மக்கள்மயப்பட்ட யுத்தமாக மாற்றுவிக்கப்பட்டது. விளைவு இலட்சக்கணக்கான படையுடன் வந்த நெப்போலியன் தோல்விகாண நேர்ந்தது. ஐரோப்பாவில் தோற்றியாத படை அவமானகரமான தோல்வியைச் சந்தித்தது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் கிட்டார் அறிமுகம் செய்த மின்னல் வேகப் போர்முறை ஐரோப்பாவில் வெற்றிமுகம் கண்டது. பல நாடுகளை வென்று முன்னேறியது. பிரான்சையே மிகச் சலபமாக வீழ்த்தியது. ஆனால் சோவியத் யூனியனுக்குள் நாசிப் படைகள் புகுந்தபோது அவை தோல்விமுகம் காணத்தொடங்கின. காரணம் அங்கு யுத்தம் மரபுவழிப் படைகளுடன் மட்டுப்படாமல் யுத்தம் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டது. மின்னல் போர்முறை வெலின்சுரிட மக்கள் யுத்தத்தால் தாக்குப்பிடிக்க இயலாமல் போய் விட்டது. ஆனால் ஐரோப்பிய நாடுகளை கிட்டலின் படை வெல்லும் போது இந்த நிலை இருக்கவில்லை.

சீனாவில் ஜப்பானுக்கு எதிரான யுத்தத்தை மாவோ எதிர்கொண்ட போது தொடக்கத்தில் தோல்வி முகம் கண்டார். பின் அதற்கான கார

பரிமாணத்தை விளங்கிக்கொண்ட வியட்நாமியத் தளபதி ஜெனரல் கியாப் 'யுத்தத்தை வியட்நாமிய மயப்படுத்துதல்' என்ற யுத்தக்கோட்பாட்டை முன் வைத்தார். யுத்தத்தின் தோல்வியிலிருந்து வியட்நாம் தப்பவேண்டுமாயின் யுத்தம் ஒவ்வொரு வியட்நாமிய மக்களுடையதாகவும் மாற்றப்பட்டுவேண்டும் என உணர்ந்துகொண்டார். விளைவு வியட்நாமின் எல்லாச் சமர்களிலும் வெற்றிகண்ட அமெரிக்கா இறுதியில் யுத்தத்தில் தோற்றுப்போயிற்று.

அண்மையில் அமெரிக்கப் படைகள் ஈராகை ஆக்கிரமித்தன. அமெரிக்கப் படைகளை எதிர்கொள்ள

- சூ.கவியழகன் -

யுத்தத்தில் வெற்றி பெறும் வியூகம் வரலாறு தந்த படிப்பினை

எழுச்சிகள், புரட்சி நடவடிக்கைகள், நாடெங்கிலும் கெரில்லாத் தாக்குதல்கள் என இயங்கவேண்டும். சிறுபான்மை மக்கள் பெரும்பான்மை மக்களைத் தோற்கடிப்பதற்கான வழியும், வலுக்குறைந்த சேனை வலுக்கூடிய சேனையைத் தோற்கடிப்பதற்கான வழியும் இதுவொன்றேதான்.

அவர் யுத்தம் பற்றிய தனது ஆய்வுரை ஒன்றில் இதற்கு உதாரணமாக ஆஸ்திரியா இத்தாலியை ஆக்கிரமிக்க முடிந்ததையும், பிரஸ்ஸியா பிரான்சை ஆக்கிரமிக்க முடிந்ததையும் சுட்டுகின்றார். ஆஸ்திரியா இத்தாலியை ஆக்கிரமிக்க முயன்றபோது பியட் மொன்ட்சே தலைமையிலான இத்தாலியப் படை தோற்றத்து அவர்கள் தொழில்முறை சார் மரபுப் படையை மட்டும் நம்பி யுத்தத்தை எதிர்கொண்டமையே காரணம் என்கிறார். மாறாக மக்களை அணி திரட்டக்கூடிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், அது மக்கள் யுத்தமாக மாற்றப்பட்டிருந்தால் ஆஸ்திரிய ஆக்கிரமிப்பு முறியடிக்கப்பட்டிருக்கும். 1871ல் பிரஸ்ஸியா பிரான்சை ஆக்கிரமித்தபோது பிரான்சிஸ் 1/6 பகுதியையே கைப்பற்றியிருந்தது. மென், பிஸ் கோட்டைகள் அதன் வசம் இருந்தன. பிரான்சியப் படை தன் மரபுப்படையை அப்பால் பிரான்சிய மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் ஒன்றிற்கு மிகுதியான பெரும் பிரதேசத்திலிருந்து மக்களைத் தயார்ப்படுத்தியிருக்க முடியும். அவ்வாறு நிகழ்ந்திருந்தால் பிரஸ்ஸியப்படைகள் தோற்றோடவேண்டிய நிலைமை உருவாகியிருக்கும் என்கிறார் எங்கல்ஸ்.

உலகப் பிரசித்தமான சமூகவியல் விஞ்ஞானி அமிர்க்கால் கப்ரைல் வெல்லப்பட்டமுடியாத நெப்போலியன் தோற்றத்தான காரணத்தை விளக்குகிறார். நெப்போலியன் ஓத்த கலாச்சார மக்கள் வாழும் தேசங்கள் மீது யுத்தம் தொடுத்தபோது அவை எல்லாவற்றையும் வெல்லமுடிந்தது. ஆனால் பிறிதான காலாச்சாரம் கொண்ட மக்கள்தேசம் மீது யுத்தம் தொடுத்த போது அவர் தோற்க நேர்ந்தது என்கிறார். அதை இன்னொரு வகையில் விளங்குவோமானால் பிறிதான காலாச்சாரம் கொண்ட மக்கள் மீது யுத்தம் தொடுக்கப்

யுத்தத்தின் இறுதி வெற்றியில் தாக்கம் செலுக்கும் காரணிகள் பலவாயினும் வரலாறு ஒரு பொதுப்படையான உண்மையை எமக்குத் தருகின்றது. அது எதுவெனில் யுத்தத்தரப்புக்களில் எத்தரப்பில் அது மக்களின் சொந்த யுத்தமாகப் பரிணமிக்கின்றதோ அதுவே இறுதிவெற்றியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதுவே.

னத்தை அவர் கண்டறிந்து தன் சேனைகளுக்கு இப்படி விளக்கினார். நாங்கள் யப்பானுக்கு எதிரான யுத்தத்திற்கு மக்களை விழிப்படைய வைக்கவில்லை. ஜப்பானுக்கு எதிராக மக்கள் அணிதிரட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. அப்படியிருக்க வெறுமனே சேனைகளை வைத்து யுத்தத்தை எதிர்கொண்டதே தோல்விக் கான காரணம். எனவே வியாபித்த சீன தேசத்தை ஜப்பானிற்கு எதிராக விழிப்புறவும் அணிதிரட்டவும் வேண்டும் என உத்தரவிட்டார். இத்தகைய பணித்திட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டதும் யப்பானிற்கு எதிரான போரை மாவோ வெற்றிகொண்டார்.

அமெரிக்கா வியட்நாமை ஆக்கிரமித்தபோது உலகப்படலம் வாய்ந்த வல்லரசு தன் கூட்டணி நாடுகளின் பலத்தோடு விடாப்பிடியாக செய்யும் யுத்தத்தின்

ஈராகிய மக்கள் யுத்தம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்த ஆட்சியாளர்களால் முடிந்திருந்தால் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு இவ்வேளையில் தோற்கடிக்கப்பட முடிந்திருக்கும். ஆனால் சதாம் ஹுசைன் ஈராகியப் பெரும் பான்மை மக்களாகிய சியாமுஸ்லீம் பிவினார் மற்றும் ஈராகியக் குருதீஸ்கள் மீது புரிந்த உரிமை மறப்பு, கொடூரம் அடக்குமுறை என்பன ஈராகிய மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் ஒன்றைச் சாத்தியமாற்ற தாக்கிவிட்டது. இந்த வகையில் அமெரிக்க வெற்றியை நிச்சயித்து ஈராகிய ஆட்சியாளர்களேதான். சலபமான வெற்றிக்கும் ஈராகிய அவமானத் தோல்விக்கும் இதுவேதான் காரணமாயிற்று.

இன்று ஈரான் மீதும் சரி, வடகொரியா மீதும்சரி யுத்தம் புரிய அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆயினும் அவர்கள் அஞ்சும் விடயம் ஈராக் போன்ற நிலை ஈரானிலோ கொரியாவிலோ இல்லையென்பதுதான். அங்கு யுத்தம் வெறும் அரசுப் படைகளினுடையது அல்ல. யுத்தத்தில் அந்நாடுகள் கைப்பற்றப்பட்டும் கூட அங்கு ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் இருப்பு மக்கள் மயப்பட்ட யுத்தத்தால் தோற்கடிக்கப்படும் வாய்ப்பே அஞ்சுதற்குரியது. மக்கள் மயப்பட்ட யுத்தத்திற்கான வாய்ப்பே இன்றுவரை அங்கு யுத்த அபாயத்தை தவிர்ப்பதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

சமாதான காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த இரைப்போல் அதிகாரி யாழ்ப்பாணப் பாதுகாப்பு நிலவரங்களைப் பார்வையிட்ட பின்பு இலங்கைப் படைத்தரப்பிற்கு வழங்கிய ஆலோசனை என்னவென்றால் யாழ்ப்பாணத்தின் பொங்குதமிழ் எழுச்சி தான் எதிர்காலத்தில் மெய்யான யாழ்ப்பாணத்தின் பாதுகாப்புச் சவால் என்றார்.

உலகில் போர்களை இருவகையாகக் கலாம் ஆக்கிரமிப்பு போர்கள், ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிரான போர்கள் என. இத்தகைய போர்களின் வரலாற்றுப் பாடம், வெற்றியின் இரகசியம் ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராகப் போர் புரியும் எமக்கு சமர்ப்பணமாய் இருக்கிறது. கற்பனும் அதன்படி நிற்பதுமே வெற்றிக்குப் பிரயாசைப்படும் தமிழர் கடன்.

பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா போன்றவற்றில் காணப்படுகின்றன. கல்வியும் நிதிமுக்காமத்துவமும் யூதர்களுக்கு இரு கண்கள் போன்றன. இவை யூதர்களின் தேசிய அடையாளங்கள்.

பாலஸ்தீனத்தில் சிறிய குடியேற்றங்களைத் தனியார் நிதியுதவிப்புடன் ஆரம்பித்த யூதர்கள் வேகமாகக் கல்வி நிலையங்களை ஆரம்பித்தனர். 1925இல் உலகப் பிரசித்தமான ஈபுரு பல்கலைக்கழகத்தை (HEBREW UNIVERSITY) யோசிரியர் ஜடோ மைக்கன்ஸ் (1827 - 1948) தலைமையில் ஆரம்பித்தனர். ஆரம்பத்தில் அதன் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பிரிவு பாலஸ்தீனத்தைப் பசுமையாக்கும் திட்டத்தை நாடாத்தியது. பின்பு மொழியியல், தொல்லியல், வரலாற்றியல் ஆகியவற்றில் அது ஆராய்ச்சிகளைத் தொடங்கியது. அமெரிக்காவில் யூதப் பெண்கள் ஆரம்பித்த ஹூசா மருத்துவ நிலையத்தோடு ஈபுரு பல்கலைக்கழகம் இணைப்பை மேற்கொண்டது. HADASSA மெடிக்கல் நிலையம் உலகத் தலைசிறந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவைக் கொண்டுள்ளது. யூத சிபியத்தோடு தொடர்புடைய இன்னுமோர் சொல்லான டயஸ் போரா (DIASPORA) ஒரு கிரேக்கமொழிச் சொல். நலாபக்கமும் விசிற்றப்பட்ட விதை தானியம் என்பது இதன் நோயுட்பொருள். ஆனால் நாளடைவில் சிதறுண்டு நாடு நாடாக அலையும் மக்கள் கூட்டத்தைக் குறிக்க

கும் சொல்லாக மாறிவிட்டது. ஸ்ற்றாபோ (STRABO BC 64 - AD 19) என்ற கிரேக்க வரலாற்றாளரின் யூதர்கள் இல்லாத நாடே கிடையாது என்று எழுதியுள்ளார். இன்றைய டயஸ் போராக்களுக்கும் ஆரம்பகால யூத டயஸ்போராக்களுக்கும் இடையில் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கின்றது. அன்று தொலைத்தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் மிக்க குறைவு. இதனால் வாழும் இடைச்சூழலோடு கரைந்தபோதும் ஆபத்து நிறையவுண்டு, யூதர்களுக்குத் தாயகம் (HOMELAND) இருக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் கரைந்து போகாமல் இருந்ததற்கு அவர்களுடைய தேசியப் பற்று காரணமாக அமைந்தது என்கிறார் யோசிரியர் சொலைமன் கிரேன்செல் (A HISTORY OF THE JEWS: PROF SOLOMON GRAYZEL: THE JEWISH PUBLICATION SOCIETY OF ANDERICA 1968).

இப்போது சான் நாட்டிற்கு நெருக்கடி மிகுந்த காலம். அனு உலைகளை முடிவிலும்படி மேற்கு நாடுகள் அதை நின்பந்திக்கின்றன. அனு உலைகளை மின்சாரத் தேவைக்கு இயக்குமா சாட்டில் அது அனுகுண்டைத் தயாரித்துவிடக்கூடும் என்ற அச்சம் மேற்கு நாடுகளுக்கு உண்டு. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் திருட்டுத்தனமாக அனுவாயுதம் தயாரித்துள்ளன. அவை அமெரிக்காவின் நட்புநாடுகள். அதனால் பரவாயில்லை. ஐ.நா பாதுகாப்புச் சபை சரான் மீது பொருளாதரத் தடைகளை விதிக்க உத்தேசித்துள்ளது. ஐ.நாவின் அனுமதியின்றி சராக் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் போல சரான் மீதும் தாக்குதல் நடத்தப்படலாம் என்று அஞ்சப்படுகின்றது. இன்றைம, தேசியம், வரலாற்றுச் சிறப்புப் போன்ற எண்ணங்கள் சரான் மக்கள் மத்தியில் தோன்றியுள்ளது. தமது நெயு வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை அவர்கள் மீட்டுபார்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர். 2500 வருடங்களுக்கு முன் பாரசீக சாம்ராச்சியம் (சரானின் பழைய பெயர் பாரசீகம்) இன்றைய லிபியாவில் இருந்து சீனா வரை நீண்டிருந்தது. துருக்கியும் வடக்கு இந்தியாவும் அதில் அடங்கும் கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் பாரசீகம் மீண்டும் வலுப் பெற்றது. சாம்ராச்சிய விரிவு ஆரம்பித்தது. துருக்கியிலிருந்து இன்றைய வங்காளாபுதம் வரையும் மத்திய ஆசியா உள்ளடங்கலாகப் பாரசீக சாம்ராச்சியம் பரந்தாகிந்தது. இது வரலாறு. ஆனால் நவீன சரானுக்கு தனது பழைய வரலாறு மிகவும் முக்கியம். சரானின் பாரம்பரியம், கலாசாரம் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு அது வழங்கிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் என்பன பற்றிய மதிப்பீடுகள் இப்போது செய்யப்படுகின்றன. வரலாறு இயோகவும் அதன் வளர்ச்சியோடு விருட்சாகவும் பார்க்கப் படுவது வழமை. சுவர்க்கம், நரகம் (HEAVEN, HELL) என்ற கிறிஸ்தவ வெளிப்பாடுகள் பராதன சரானின் தோன்றியவை. யூத மதத்திற்கு முக்கியமான புனித தலமும் (HOLY PALMUD) நூலில் சரானிய மொழிச் சொற்களும் கருத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. வரலாறு எட்டுச்சுரக்காய் அல்ல, அது வாழும், வாழ்வைக்கும் ரகம்.

தேசிய எழுச்சிக்கு வரலாற்று நினைவுகள் (HISTORICAL MEMORIES) முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது. தமது இனவரலாற்றின் உன்னதமான பகுதிகளை நினைவு கூறுவதும் அதுபற்றிப் பேசுவதும் எழுதவதும் மனித இயல்பு.

இதனால் தேசிய உணர்வு பலம்பெறுகின்றது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் - கிறிஸ்தவ மதங்களுக்கு இடையிலான முறுகல் மோசமையலாம் என்று எதிர்வு கூறப்படுகின்றது. இஸ்லாம் மதத்தினருக்கு ஒரு அதி உன்னதமான காலம் இருந்தது. பின்பு அவர்கள் விழ்ச்சி கண்டதோடு கிறிஸ்தவ மேற்கின் கட்டுப்பாட்டிலும் வந்து விட்டார்கள். இப்போதைய தலைமுறையினர் கொதிப்படைந்து மேற்கின் மேல் போர் தொடுப்பதற்குக் காரணம் இஸ்லாமின் வரலாற்றில் இருக்கிறது. நபிகள் நாயகம் முகமது (கி.பி 570 - 632) தோற்றுவித்த இஸ்லாம் மதத்தின் உலக மக்கள் தொகையில் 1/7 பங்கினராக இடம்பெறுகின்றனர். இஸ்லாம் ஒரு மதம் மாத்திரமல்ல. ஒரு வாழ்க்கை முறையும் ஆகும். கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் வட ஆபிரிக்கா உள்ளடங்கலாக இஸ்பெயின் நாடு வரையும், இந்துமாதல் பிராந்தியம் ஊடாக பிலிப்பைன்சின் மின்டானோத் தீவு வரையும் பரவியது. 17 - 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விழ்ச்சி ஆரம்பித்தது. இஸ்லாமிய நாடுகளை மேற்குலகம் தமக்குள் பங்குபாட்டுக்கொண்டது. இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம் வளர்ச்சி காண்பதற்கு இவ் வரலாற்று நினைவுகள் போதுமானதாக உள்ளன. மருத்துவம், வானியல், கணிதம், வேதியல், வரலாற்றியல் போன்றவற்றை ஐரோப்பா விற்கு அன்றைய இஸ்லாம் வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

விஜயனின் வருகைக்கு முன் இலங்கையில் நாகரீக வளர்ச்சி அடைந்த மக்கள் இருக்கவில்லை என்றும், தமிழர்கள் காலம் பிந்திவந்த வந்தேறு குடிகள் என்றும் சிங்களவர்கள் நம்புகின்றனர். தமிழ் சிங்கள முரண்பாடுகளுக்கு இதுதான் அடிப்படைக் காரணம். புத்தகவான் சிங்கள - பொல்துக் களுக்கு இத்தலை வழங்கிவிட்டார் என்ற நம்பிக்கையும் முரண்பாட்டை வளர்க்க உதவிக்கிறது. சிங்கள - தமிழ் இனங்கள் ஒன்றிணைந்து ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த வரலாறு இந்த நாட்டில் கிடையாது. தற்கால அரசியலில் இரு பகுதியும் பிரச்சினைகளைப் பேசி தீர்ப்பதுவும் இயலாமல் இருப்பதற்குத் தகுந்த காரணமும் உண்டு. தமிழர்களுக்கு அந்தந்தமுள்ள அரசியல் உரிமைகளை வழங்கக்கூடாது என்பதில் சிங்களத் தலைமை

தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்ட வரலாறு ஈழத்தமிழர்களுக்கு இல்லாமையே

தேசிய உணர்வை ஓரளவுக்குப் பாதிக்கின்றது. தமிழ்மொழி பழமை மிக்கதாகவும், தனி மரபுகொண்டதாகவும், தானே முகிழ்த்ததாகவும்,

மற்றைய மொழிகளினிடமிருந்து கிளைக்காததாகவும், தன்னைக்கத்தே

வெருவளமிக்க தொன்மையான இலக்கியமுள்ளதாகவும் இருப்பதால்

எமது தேசியமும் தமிழனும் குன்றாதிருக்கின்றன.

மிகவும் உறுதியாக இருக்கின்றது. "சிங்கள - தமிழ் உறவுப் பாதையில் ஒப்பந்தங்கள், உறுதிமொழிகள், பேச்சு முடிவுகள் ஆகியவற்றின் உடைவுகள் சிந்திக்கக்கூடக்கின்றன" என்று ஒரு பிரபல ஆய்வாளர் எழுதியுள்ளார். செங்கையாழியனின் கிழக்கும் மேற்கும் என்ற சிறுகதையில் தமிழனைத் திருமணம் செய்த ஜோமன் பெண்ணும் 6 வருடத்தின் பின் தாயகம் வரும் கடைத் தமிழ் இளைஞனும் யாழ் செல்வதற்காகக் கிளாலிக் கடலோரத்தில் நிற்கிறார்கள். தனது கணவனின் பெற்றோரைப் பார்க்கச் செல்லும் அந்தப் பெண் அந்த இளைஞனோடு உரையாடும் போது நாங்கள் எங்கள் சுதந்திரத்தைப் போராடித்தான் பெற்றோம். அநியாயமாக ஜோமனியைப் பிரித்தவர்கள் ஆதிக்கத்தைக் கலைத்து இன்று ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம்" என்றார். அவன், "நீங்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கிறீர்கள், நாங்கள் பிரிகிறதென நினைக்கிறோம்" என்று சொன்னார். அதுதற்கு அப்பெண் சொன்ன பதில், "நீங்கள் எப்போது ஒன்றாக இருந்தீர்கள் பிரிவிற்கு?" (இரவுநேரப் பயணிகள்: சிறுகதை நூல்: வெளியீடு: 1995.)

ஈழத்தமிழர்களின் தேசிய அரசியல் 1921இல் தொடங்கியது. இலங்கையார் என்ற அடையாளத்தை முதன்மைப் படுத்திய பொன் அருணாசலத்தைச் சிங்களத் தலைவர்கள் ஏமாற்றினார்கள். தமிழர்கள் ஏமாற்றப்பட்டது இதுதான் முதற் தலை. அருணாசலத்தின் தேசியம் உயிர்த்தெழுந்ததற்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை சிங்களத் தலைமை மறியதே காரணம். அருணாசலம் தமிழர்களுக்கு ஒரு நாடு வேண்டும் என்ற முடிவிற்குப் புற அழுத்தம் இன்றி வந்திருந்தால் ஆரோக்கியமாக இருந்திருக்கும். அருணாசலத்திற்குப் பிந்திய தமிழ் தலைவர்கள் ஒரு பாடம் கற்றுக்கொண்டதாக வரலாறு இல்லை. ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் மிகவும் கேவலமான பகுதியாக இதைக்கொள்ளலாம். அருணாசலத்தின் மகன் மகாதேவா கூட விதிவிலக்காக அமையவில்லை. சிங்களவர்கள் உடனான உறவுகளை அருணாசலம் தொடரக்கொண்ட பின்பும் மகாதேவா சிங்கள அரசியல் வெடிகளையெடுத்து நெருக்க உறவைப் பேணினார். இன்றைய தலைமுறை ஒட்டுண்ணிகள் எம் மாத்திரம்.

இருமொழிக்கொள்கையை மிகவும் நேர்மையாகவும் நேர்த்தியாகவும் நிர்வாகம் செய்யும் உலகின் ஒரேயொரு நாடு என்ற சிறப்பு கனடாவிற்கு உண்டு. ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மொழி பேசும் கிட்டப் பிரஜைகளின் உரிமைகளைக் குறைப்பின்றிப் பேணும் நாடான கனடாவையும் தமிழுக்குமுரிய அந்தஸ்த்து வழங்குவதாகக் கூறும் சிறிலங்காவையும் எவ்விதத்திலும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவியலாது. ஆனால் அண்மைக் காலமாக கற்கை நோக்கில் ஒப்புநோக்கு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. ருசியாவிற்கு அடுத்தபடியாக இண்டாவது மிகப்பெரிய தரப்பார்ப்பைக்கொண்ட கனடா சமூஹ அரசு முறையை நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. 10 மாகாணங்களும் 2 பிரதேசங்களும் (TERRITORIES) கொண்ட கனடாவில் குவெபெக் மாகாணம் மொழி, இன, மத வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக இடம்பெறுகின்றது. குவெபெக் மாகாண மக்கள் கூடுதலாக பிரெஞ்சுமொழி பேசும் கத்தோலிக்க மதத்தினராகவும் பண்பாட்டு அடிப்படையில் வேறுபட்டவர்களுக்காகவும் அமைந்துள்ளனர். தனிநாடாகப் பிரிந்துசெல்லவேண்டும் என்ற

வலுவான இயக்கம் குவெபெக் மாகாணத்தில் உண்டு. அமைதி முறையில் சனநாயக அடிப்படையில் பிரிந்துசெல்லும் கோரிக்கையை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதில் இறைமைக்கான குவெபெக் அரசியல் கட்சிக்கு உறுதியாக இருக்கின்றன. கனேடிய அரசியலில் வன்முறைக்கு இடமில்லை.

ஆனால் 1960இன் பிற்பகுதியில் பிரிவினைக்கான வன்முறைகளும் பயங்கரவாதச் சடவங்களும் நடைபெற்றுள்ளன என்பதை மறுக்கமுடியாது. அவை முடிவிற்கு வந்தபின் அரசியல் வன்முறைகள் தோன்றவில்லை. கனடா அரசு 1960களின் வன்முறைகளைப் பாராட்டிப்பிற்றி நகர்த்தியது. இதற்குப் பிரெஞ்சுமொழி பேசும் மக்கள் பலரின் ஆதரவு இருந்தது. 90வதுதளம் பிரெஞ்சுமொழி பேசுவோர் அரசியல் வன்முறையைப் பயங்கரவாதச் செயற்பாடுகளையும் தீவிரமாக வெறுக்கின்றனர். சனநாயக வழிமுறை என்பது வேறு விடயம். குவெபெக்கில் 1960களில் தோன்றிய பயங்கரவாதத்தை நசுக்குவதற்குப் போடுகான நடவடிக்கைச் சட்டத்தை (MEASURES ACT) கனேடியப் பிரதமர் பிரியர் ந்ருடு (PIERRE TRUDEAU) பிரகடனப்படுத்தியதோடு இராணுவத்தைக் குவெபெக் மாகாணத்திற்கு அனுப்பினார். ஒக்டோபர் நெருக்கடி 1970) (OCTOBER CRISIS 1970) என்றழைக்கப்படும் குவெபெக் வன்முறைகள் இவ்வாறு முடிவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியது என்னவென்றால் பிரதமர் ந்ருடு குவெபெக் தலைநகர் என்பதில் பிறந்த பிரெஞ்சுமொழி பேசுபவர். அவர் இரு மொழி வல்லுனர். கனடா பிரியர் கூடாது என்பதில் தீவிரமாக இருந்தவர். அவருடைய தந்தையொரு பிரெஞ்சுக்காரர். தாய் ஒரு கனேடிய ஜிஸ் பென்மணி. ஒக்டோபர் நெருக்கடியின்போது குவெபெக்கின் முதல்வராக ரொபெட் புராசா (ROBERT BOURASSA) பதவி வகித்தார். இவர் ந்ருடு வன்முறைகளுக்கு எதிராக எடுத்த இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்குப் புரான ஆதரவு வழங்கினார்.

சிறிலங்கா வன்முறைகளையும் கனடாவின் ஒக்டோபர் நெருக்கடியையும் ஒப்பிடும்போது கவனிக்க

கலாநிதி க. சோமால்கந்தன்

வேண்டிய இன்னுமோர் முக்கிய விடயம் இருக்கின்றது. ஒக்டோபர் நெருக்கடியின்போது குவெபெக் தவிர்ந்த பிர மாகாணங்களில் வாழ்ந்த பிரெஞ்சுமொழி பேசுபவர்கள் எந்தவொரு குறையைமும் அனுபவிக்கவில்லை. சிறிலங்காவில் தமிழினென்றால் பயங்கரவாத என்று அந்தம். கனடாவில் சட்டத்தின் ஆட்சி சரிவர நடக்கிறது. பிரெஞ்சுமொழி பேசும் குவெபெக் மாகாணத்தினர்கள் அரசியலிலும் நிதித்துறைகளிலும் அதியுயர் பதவிவகிக்கின்றனர். அனைத்துக் கனடாவின் பிரதமராகவும் பிரியர் ந்ருடு மாற்றியமல்ல. குவெபெக் மாகாணத் தவிரான பிரெஞ்சுக்காரர் ஜிஸ்ல் சென்றியனும் (JEAN CHRETIEN) 1990இன் பிற்பகுதியில் பதவி வகித்துள்ளார். ஒக்டோபர் நெருக்கடியின்போது கனேடிய இராணுவம் வன்முறைக் குழுக்களுக்கு எதிராக மாத்திரம் போரிட்டது. பொதுமக்களுக்கு அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கும் தீங்கு ஏற்படவில்லை. சிறிலங்காவில் முழுக்க முழுக்கச் சிங்களவர்களைக்கொண்ட இனவாத இராணுவம் ஒட்டுமொத்த ஈழத் தமிழினத்திற்கும் எதிராகப் போரிடுகின்றது. இங்கு நடப்பது இன்போர். நாம் அடக்குமுறைக்கு எதிரான விடுதலைப் போரை நடத்துகின்றோம். தமிழர் தாயகத்தைப் பொருளாதார ரீதியாக அழிப்பதில் சிங்கள அரசு ஈடுபடுகின்றது. ஆனால் குவெபெக் மாகாணத்தின் வளர்ச்சியில் கனடா அரசு தீவிர அக்கறை காட்டுகின்றது.

கனடாவில் பிரிவினை ஒரு அரசியல் பொழுதுபோக்கு என்றால் எங்கு அது வாழ்வா சாவா என்ற ஒரு தேசியப் போராட்டம்.

இரவின் இருள் சூழ்ந்த நேரம். இராணுவத்தின் காப்பரணில் வெளிச்சம் தெரிகின்றது. அணி நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. அந்த அணிக்குள் தேவன் மட்டுமல்ல அவனது ஒன்றரை வயது நிரம்பிய குழந்தை. அவனது மனைவியேன அவனது குடும்பமே நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. வவுனியா இராணுவ ஆக்கிரமிப்புப் பிரதேசத்திலிருந்து இராணுவக் காவலரணை ஊடாக வணிக நோக்கி இரகசியமாக அவர்கள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இராணுவத்தின் காப்பரணை வரிசையைக் கடக்கும்போது சக்தமில்லாமல் கடக்கவேண்டும் அப்போது ஏதும் அறியாத குழந்தை சக்தமிட்டால் நிலைமை விபீதமாகிவிடும். அதனால் ஏற்கனவே குழந்தையை ஆழ்ந்து உறங்கச் செய்திருந்தார்கள். ஆனாலும் இராணுவ வேலையைக் கடக்கவிருந்த வேளையில் வெளிச்சத்தைக் கண்டவுடன் குழந்தை விழித்துக்கொள்கிறது. குழந்தை சக்தமிட எத்தனிக்கின்றது. குழந்தையின் வாயைப் பொத்தினார்கள். ஒருவாறு காப்பரணைக் கடந்துவிடுகின்றார்கள்.

தேவனின் போராட்ட வாழ்வு இப்படித்தான் கழிந்தது. தேவன் இந்தப் போராட்டத்திற்காக எத்தனை அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் செயற்பட்டான் என்பதற்கு இதுவொரு உதாரணம் மட்டுமே. அவனது வாழ்வில் தனித்து ஒருவனாய் அல்லாமல் போராளி அல்லாத தனது மனைவியுடனும் குழந்தையுடனும் அவன் சாதித்த சாதனைகள் நிறையவே இருக்கின்றன. தேவனின் போராட்ட வாழ்வு சண்டையில்தான் தொடங்குகின்றது. சண்டையில்தான் நகர்கின்றது. சண்டையில்தான் முடிக்கின்றது.

1988இல் தன்னைக் களவாழ்வுக்குள் இணைத்துக்கொண்ட நாள்முதல் வீரச்சாவடையும் வரை தேவன் அதிகம் சந்தித்தது சண்டைகளைத்தான். அவனது கன்னிச்சமர் இந்திய இராணுவத்தோடுதான். அந்தப் பட்டறியோடுதான் வவுனியாக் கோட்டத் தாக்குதல் அணிக்குள் ஒருவனாய் தேவன் செயற்பட்டான். இந்தக் காலப்பகுதியில் விடுதலைப்புலிகளின் தாக்குதல் அணிகள் கோட்ட ரீதியாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. 1991ஆம் ஆண்டு தேசவிரோதிகள் மீது தாக்குதல் ஒன்றை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்படுகின்றது. அந்த அணியில் தேவனும் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தான்.

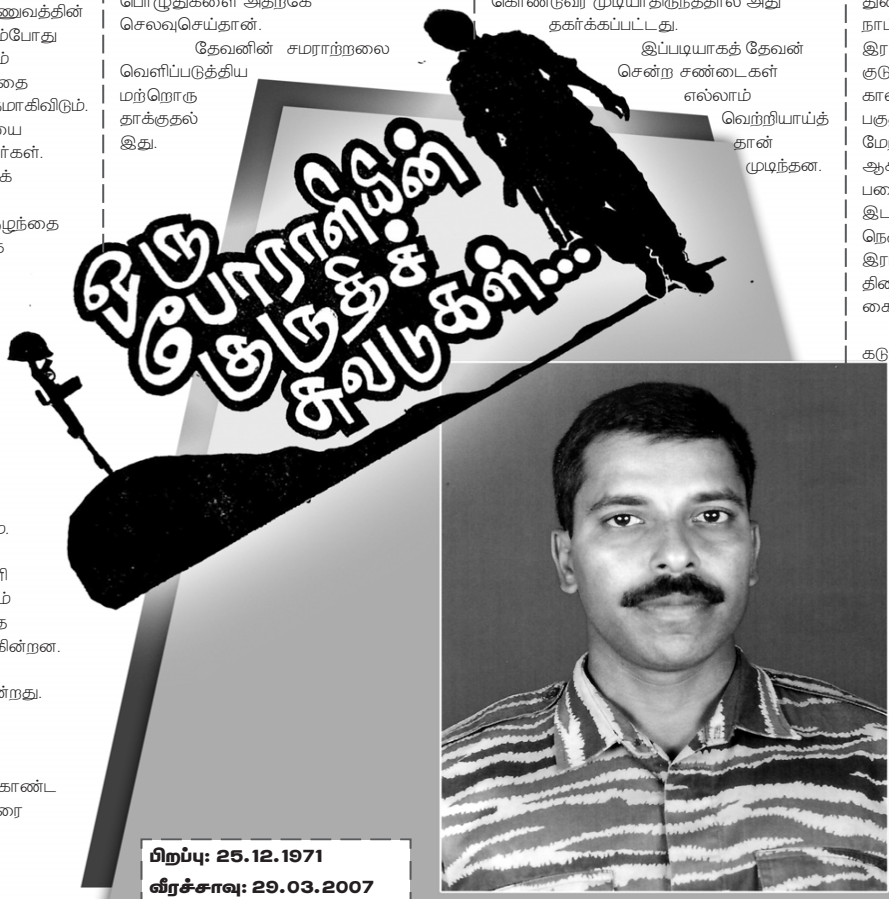
தாக்குதல் நடைபெறவிருந்த இடம் எமக்குப் பாதுகாப்பற்றதும் யாரும் அந்தப் பகுதிக்குப் பெரிய அளவில் செல்ல முடியாததுமான இடமாகும். ஆனால் தாக்குதலை நடாத்தியே ஆகவேண்டும் விடுதலைப்புலிகளின் அணி நகர்ந்துசெல்கிறது. சண்டை தொடங்குகிறது. தேசவிரோதிகளின் முகாம் தகர்க்கப்படுகிறது. வெற்றியோடு அணி தளம் திரும்பியது.

இந்தச் சண்டையில் தேவன் இதுவரை பெற்றிருந்த கள அனுபவத்தை நன்கு பயன்படுத்தினான். அதில் திறமையாகச் செயற்பட்டான். தேவன் ஒரு சண்டைக்காரனாக அறிமுகமாகினான். அவனது சண்டைத்திறனும் அவனது ஆளுமைத்திறனும் அவனை வவுனியாக் கோட்டச் சிறப்புப் பொறுப்பாளர் ஆக்கியது.

தேவனின் சிந்தனைகள் எப்போதும் சண்டைகளைப் பற்றியே இருக்கும். போராடிகளுடன் எப்போதும் அதைப்பற்றியே

கதைத்துக்கொண்டிருப்பான். அப்போது பெரிய அளவில் தாக்குதல் மேற்கொள்வதைவிட சிறு சிறுதாக்குதல்களே மேற்கொள்ளப்பட்ட காலம். இராணுவக் காவலரணைகள் முகாம்கள் அமைந்திருக்கும் இடங்களை வேவு பார்ப்பது, பார்த்துபட்ட வேவுத் தகவல்களின் படி தாக்குதல்களை மேற்கொள்வதுதான் தேவனின் பணியும் பொழுதுபோக்கும். எப்படியாவது கிழமைக்கு ஒரு தாக்குதலாவது மேற்கொள்ளவேண்டுமென ஏராளமான பொழுதுகளை அதற்கே செலவுசெய்தான்.

தேவனின் சுமாரற்றலை வெளிப்படுத்திய மற்றொரு தாக்குதல் இது.

சண்டைக்காரன்

லெப்டினன் கேணல் தேவன் இராசையா கண்ணன்
சொந்த முகவரி: நேரியகுளம், வவுனியா
தற்போதைய முகவரி: இல: 41, கட்சன் வீதி வட்டக்கச்சி

1992ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வவுனியா பிரப்பரப் பகுதியில் சிறிவங்கா இராணுவம் கவசவாகனங்கள் சகிதம் முன்னேற்ற நகர்வொன்றை மேற்கொண்டது. உடனடியாகவே முன்னேறியும் இராணுவத்தை வழிமறித்து அடித்து விரட்டுவதற்குத் தேவன் தலைமையிலான அணி களம் விரைகின்றது. சண்டை தொடங்குகின்றது. சிங்களப் படைகள் தங்கள் கவசவாகனங்களிலிருந்து தானியங்கித் துப்பாக்கிகளால் தாக்கினார்கள். தேவன் தனது அணியைச் சாதாரணமாக நகர்த்தினான். சிங்களப்படைகளைச் சுற்றி வளைக்கின்றான். சிங்களப் படை திடுக்கிடப்பட்டு பவள் கவசவாகனம்

ஒன்றைக் கைவிட்டுவிட்டு ஓட்டம் எடுத்தது. தேவனின் திறமையான வழிநடத்தல் சண்டையை வெற்றியாக்கியது. பவள் கவசவாகனத்தில் இருந்த L3 ஆயுதம் கழற்றியெடுக்கப்பட்டது. வன்னிமாவட்டத்தில் முதல் முதல் L3 ஆயுதத்தைக் கையற்றியது தேவன்தான். அன்றைய நாள் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாய் பதிவாகியது. சண்டை நடந்த இடத்திலிருந்து பவள் கவசவாகனத்தைக் கொண்டு வர முடியாதிருந்ததால் அது தகர்க்கப்பட்டது.

இப்படியாகத் தேவன் சென்ற சண்டைகள் எல்லாம் வெற்றியாய்த் தான் முடிந்தன.

சென்ற தாக்குதல் நடாத்தி எதிரிக்குச் சேதத்தை விளைவித்துவிட்டு தளம் திரும்புவார். இந்த நீண்டதூரப் பயணங்களில் எல்லாம் தேவன் முன்னணியில் செல்வான். சண்டைகளில் அதிகம் சாதிப்பான்.

இந்தச் சண்டைக்காரன் சுயவிருப்பின் பெயரில் சிறிதுகாலம் இயக்கத்திலிருந்து விலகியிருந்தான். 1997ஆம் ஆண்டு தேவனுக்கு திருமணம் நடக்கிறது. சசித்திரா என்ற பெண்ணை அவன் தனது துணைவியாக்கிக்கொண்டான். இந்த நாட்களில் வவுனியாவில் இரணைஇலுப்பைக்குளத்தில்தான் தேவன் குடும்பம் வசித்துவந்தது. 1999ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சிங்கள இராணுவம் இந்தப் பகுதிகளில் முன்னகர்ப்புகளை மேற்கொண்டு எமது நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. சிங்களப் படைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட இடங்களில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு நெருக்கடிகள் அதிகரித்தன. இராணுவத்தால் இனங்காணப்படுவோர் தினமும் இராணுவ முகாமிற்கு வந்து கையெழுத்திடுமாறு மிரட்டப்பட்டனர். இந்த மிரட்டல்கள் தேவனுக்கு குடும்ப சினத்தையும் அதேவேளை

இராணுவத்தின் மீது நகைப்பையும் ஏற்படுத்தியது. எத்தனை களங்களுள் இராணுவத்தினரைச் சின்னாபின்னமாக்கி, சடலங்கள் ஆக்கிய அந்தச் சண்டைக்காரனுக்கு இந்த மிரட்டல்கள் எம்மாத்திரம்? கையில் ஆயுதம் இல்லாமல் அவன் வீட்டில் இருந்தாலும் எத்தனை களங்களைக் கண்டு எத்தனை போராடிகளோடு உறவாடி அந்த நினைவுகளை மனசுக்குள் சுமந்த அவன் முடிவெடுக்கின்றான். எந்த நிலைவாரினும் இராணுவத்திடம் மண்டியிடுவதில்லையென்று அன்றிலிருந்து தேவனின் தலைமறைவு வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கின்றது.

அப்போது அவனிற்கும் இயக்கத்திற்கும் எந்தக் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. அவன் தலைமறைவாகிவரும் அவனிடம் தற்பாதுகாப்பிற்கு ஆயுதமும் இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் அவன் வைத்திருந்தது கத்தியொன்றைத்தான். போராடிகளுடன் தொடர்பை மேற்கொள்ள அவன் முயற்சித்தபோதும் தொடர்புகள் கிடைக்கவில்லை. தேவன்

ஆயுதம் ஒன்று கிடைக்குமா என்று தேடிக்கொண்டிருந்தான். அவனது முயற்சிக்கு ஒரு 'சொட்கண்டு' கிடைத்தது. அதை வைத்துக்கொண்டு இராணுவத்தின் மீது தாக்குதலை மேற்கொண்டு ஆயுதம் ஒன்றைக் கைப்பற்ற அவன் முயற்சித்துக் கொண்டிருந்த போது போராடிகளின் தொடர்பு அவனுக்குக் கிடைத்தது.

தேவன் தலைமறைவானதுமே சிங்களப் படையினர் அவனைத் தேடினார்கள். தேவனின் வீட்டிற்குச் சென்று அவனது மனைவியை மிரட்டினார்கள். இராணுவத்தின் தொல்லை அதிகரித்ததால் அவளும் அவளது குழந்தையும் தேவனுடன் சேர்ந்து தலைமறைவாகிவிட்டார்கள். ஒரு குழந்தை யுடன் தலைமறைவு வாழ்க்கை என்பது எத்தனை கடிமானது. ஒவ்வொரு இரவுகளும் அவர்களுக்கு நெருக்கடியைக் கொடுத்தன. ஆனால் அந்த நெருக்கடி களுக்குள்ளாவும் தேவனின் திட்டம் களிற்று அவன் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தான்.

வவுனியாவிற்குள் சென்ற ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு களம் விரையும். சிங்களப் படைகள் அடிவாங்கியபடி பின்வாங்கிவிடும். அதேபோல் எங்களது அணிகளும் நீண்டதூரம் காலநடையாகச்

வவுனியாப் பிரதேசத்தின் ஊர்களையெல்லாம் நன்கறிவான். அந்த ஊர்களின் ஒவ்வொரு சந்துபொந்துகளும் அவனுக்கு நன்கு பரிச்சயமானவை. தாக்குதலுக்கான வேவுகள் பார்க்கப்பட்டன. எதிரி ஆக்கிரமித்த பிரதேசத்திற்குள் மறைந்து வாழ்ந்தபடி எதிரிக்குத் தொல்லைகொடுக்கத் தொடங்கினார்கள். எப்போதும் எந்தக் கணத்திலும் எதிரியால் உயிர் அச்சுறுத்தல் இருந்தபோதும் அவனது மனைவியும் குழந்தையும் தலைமறைவு வாழ்க்கையையே வாழ்ந்தனர். தலைமறைவு வாழ்க்கையின் அத்தனை கடினங்களையும் சிலகாலம் அவர்கள் அனுபவித்தனர்.

இந்தக் கடினங்களைத் தாங்கியபடி தேவன் நடாத்தவிரும்பும் தாக்குதலுக்கு அவனது துணைவியும் குழந்தையும் வேவு பார்க்கக்கொண்டிருந்தனர். அவள் குழந்தையைத் தாக்கிக்கொண்டு இராணுவக் காப்பரண்கள் அமைந்திருக்கும் இடம், அவர்கள் வைத்திருக்கும் ஆயுதங்கள், அங்கு நிலைகொண்டுள்ள சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை போன்ற விடயங்களை அவதானித்து வந்து தேவனிற்குக் கொடுப்பான். போராளிகள் சேர்த்த வேவுத் தகவல்களோடு இந்தத் தகவல்கள் சரிபார்க்கப்பட்டு அதன் பின் தாக்குதல் நடக்கும்.

இரணைஇலுப்பைக் குளத்தில் தேவனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலுக்கு இப்படித்தான் வேவு பார்க்கப்பட்டது. தாக்குதல் நடைபெறவிருந்த அன்றைய நாள் காலையம். தேவனின் மனைவி வேவு பார்க்கக்கொடுத்தாள்.

வேவுத் தகவல்களின்படி அங்கு காப்பரண்கள் அமைத்திருந்த சிங்களப் படைகள் மீது அதிரடித்தாக்குதல் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. திட்டத்தின்படி தாக்குதல் வெற்றிகரமாக நடந்துமுடிந்தது. ஐந்து இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். நான்கு துப்பாக்கிகளும் இதர பொருட்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. இதேபோல தட்சணாமருதமடுப் பகுதியில் குளத்தில் குளிப்பதற்கு வரும் இராணுவத்தினர் மீது தேவன் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிரடித் தாக்குதலில் நான்கிற்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். ஆயுதங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. இப்படி தட்சணாமருதமடு, முள்ளிக்குளம், மடு, பாலம்பிட்டி என பல பகுதிகளிலும் தேவனின் தாக்குதல்கள் நடைபெற்றன.

தேவனுடன் சண்டைக்குச் செல்வதென்றால் போராளிகள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு முன்வருவார்கள். ஏனெனில் தேவனில் அத்தகைய நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருந்தது. அவன் சண்டைகளைத் திட்டமிடும்போது இழுப்புக்கள் இல்லாமல் எப்படி வெற்றிகரமாகத் தாக்குதலை நடத்தமுடியுமோ அப்படிச் செய்யக்கூடிய வகையில் நன்கு திட்டமிடுவான். களத்தில் மதலாளியும் தானே நிற்பான். நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு முடிவெடுத்துச் சமர்க்களங்களைச் சாதாரணமாக வழிநடத்தவான். எந்தப் போராளியும் தேவனுடன் சண்டைக்குப் போவதென்றால் சம்மதித்துப் போய்விடுவான். தேவன் அத்தகைய சாதனைகளைச் சண்டையில்

சாதித்திருக்கின்றான். துணிந்தவனே சமரில் வெற்றியடைவான். தேவன் துணிந்தவன். அதனால் வெற்றிகளுக்குச் சொந்தக்காரனாகினான். தேவனின் துணிவிற்கு அவனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'கிளைமோர்' தாக்குதல் ஒன்று சான்று பகர்கின்றது.

கவசவாகனங்களில் ரோந்துசெல்லும் இராணுவத்தினர் மீது 'கிளைமோர்' தாக்குதலுக்கு இடம் பார்க்கப்பட்டு நாளும் குறிக்கப்பட்டது. தேவன் தெரிவுசெய்த இடம் தாக்குதலை நடாத்துவதற்கு முற்றிலும் சாதகமுற்ற இடம். தாக்குதலில் சின்னப் பிசகு நடந்தாலும் தாக்குதலுக்குச் செல்லும் அத்தகையபேரும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அந்த இடத்திலேயே எதிரியால் கொல்லப்பட்டக்கூடும். இதனால் இந்த இடத்தைத் தெரிவுசெய்யவேண்டாமென்ப போராளிகள் அவனிற்கு ஆலோசனை கூறினார்கள். அந்த இடத்தில் சிறு சிறு

கொல்லப்பட்டனர். தேவனின் வெற்றிகரமான இந்தத் தாக்குதல்களால் எதிரி சினமடைந்தான். தேவனை எப்படியாவது கொன்றுவிடவேண்டுமென்று அலைந்துதிரிந்தான் எதிரி. ஒருநாள் தேவனின் குடும்பம் மறைவிடம் ஒன்றில் இருந்தபோது இராணுவம் சுற்றிவளைத்துக்கொள்கின்றது. தேவனின் குழந்தை பச்சைச் சீருடையுடன் வருவது போராளிகள் என நினைத்து அவர்களை நோக்கிச் சென்றது நிலைமை இப்போது விபீதமாகிவிட்டது. குழந்தையை விட்டுவிட்டு இருவரும் தப்பிக்கமுடியாது. உடனடியாகவே முடிவெடுக்கின்றனர். தேவனை ஒடித்தப்படிமூறு சொல்லிவிட்டு மனைவி இராணுவத்திற்குத் தன்னை வெளிக்காட்டிக்கொள்கின்றாள். இராணுவம் அவளை அடித்துத் தன்புறுத்தியது. தேவன் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டுமாறு மிரட்டியது. அவர்கள் நினைத்தது

வந்தடைந்தது. தேவன் இதன் பின்பும் அதிக நாட்களை வவுனியா இராணுவ ஆக்கிரமிப்புப் பிரதேசத்திற்குள்ள்தான் கழித்தான். இராணுவத்திற்கு தொல்லைகொடுக்கும் பல தாக்குதல்களை ஆக்கிரமித்தபடி மேற்கொண்டான். தேவனிற்கு எப்போதும் பிடித்தது சண்டைதான். அதற்கேற்றபடியே தனக்குக் கீழிருக்கும் போராளிகளை வழிநடத்துவான். அவனது குடும்பம் வன்னிக்கு வந்தபின் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கதால் தனது நேரம் முழுவதையும் போராளிகளுடனேயே செலவு செய்யவிருப்பினான். வீட்டிற்குச் சென்றாலும் 'அங்க என்னபடோ தெரியாது' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவான். 'உங்கட சேவைக்காலம் காணும்நாளே' என்று கேட்டால் 'நான் வறுநடத்துவான். அவனது குடும்பம் அடையவேண்டும் அதுதான் என்ற விருப்பம்' என்று சொல்லுவான். 'அப்பிடி நடக்காட்டி என்ற பிள்ளையள் வளர்ந்த பிறகு நான் அவயளுக்குச் சண்டை பழக்கி அவையும் சண்டை பிடிக்கத் தொடங்கினாத்தான் நான் சண்டையில் இருந்து ஒய்வு பெறலாம்' என்று சண்டையைப் பற்றியே கதைத்துக்கொண்டிருப்பான். இந்திய

தேவனது அணியால் கைப்பற்றப்பட்ட 'பவல்' கவச வாகனம்.

இராணுவ காலத்திலிருந்து இற்றைவரை பல சண்டைக்களங்களைத் தேவன் சந்தித்திருக்கின்றான். இராணுவ நகர்வு முறியடிப்புக்கள், பதுங்கித் தாக்குதல்கள், காலவரன் மீது தாக்குதல்கள், தேச விரோதிகள் மீதான தாக்குதல், கடற்புலிகள் அணியில் சிறிதுகாலம் இருந்தபோது கடற்சண்டை என இதுவரை 55இற்கும் மேற்பட்ட களங்களைச் சந்தித்துச் சாதனை படைத்தவன் தேவன். இந்த ரீண்ட் களச் சாதனைகளின்போது பலமுறை அவன் விழுப்புண் அடைந்திருக்கின்றான். அவனது உடலெங்கும் காயத்தழும்புகள் சாட்சியமாய் இருக்கிறது. தலையில், தோள்மூட்டில், நெஞ்சப் பகுதியில், மூச்சுப் பையில், தொடையில், காலில் என உடலின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் விழுப்புண் தழும்புகள். இந்த விழுப்புண்களை அவன் ஒரு பொருட்டாகக் கருதியதில்லை. தன் தாய்நாட்டிற்காகத் தான் மட்டுமல்லாது போராளி அல்லாத தன் மனைவியோடும், குழந்தையோடும் தேவன் அதிகம் சாதித்த மாவீரன். ஒரு போர் வீரன். களத்தில் சண்டையிடுவதற்கு குடும்பம் ஒரு சமையல். அது துணையென்று நிகழ்த்தவன் தேவன். இறுதி நாட்களில் அவன் மணலாறு மாலட்டத்தில் பகுதிப் பகுதியில் எதிரியாகக் கடமையாற்றினான். தன் பணியைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதில் இங்கும் கடுமையாய் உழைத்தான். இந்த வீரன்தான் 29.03.2007 அன்று மணலாற்றுப் பகுதியில் எதிரியுடன் ஏற்பட்ட நேரடி மோதலில் வித்தாகிப் போனான். வித்துக்கள் புது வீரியத்தோடு முனைவிடும். அந்த வீரியம் இந்தத் தேசத்தை எப்போதும் காத்தாற்றும்.

துணிந்தவனே சமரில் வெற்றியடைவான். தேவன் துணிந்தவன். அதனால் வெற்றிகளுக்குச் சொந்தக்காரனாகினான்.

பற்றைகளே இருந்தன. எழுந்தது நின்றால் எதிரியால் உடனடியாகவே இனங்காணப்படக்கூடிய சாத்தியம் அதிகம் இருந்தது. தேவனிற்கு இவையெல்லாம் சின்னப் பிரச்சினைகள். இந்தத் தாக்குதலை இந்த இடத்தில்தான் நடாத்தவேண்டும் என அவன் உறுதியாய் நின்றான். 'கிளைமோர்' வெடிக்கவைக்கும் ஆழியை இயக்கும் பொறுப்பையும் தானே எடுத்துக்கொண்டான். அவனுடன் சென்ற போராளிகளை நிலையெடுக்கச் செய்துவிட்டு சிறு பற்றை மறைவில் இருந்தபடி வாகனத்தை அவதானித்து கிளைமோரை வெடிக்கவைத்தான். பதட்டம் இல்லாமல் அந்தச் சிறுபற்றைக்குள் இருந்தபடி இராணுவத்திற்கு ஏற்பட்ட இழுப்புக்களை அவதானித்தான். இந்தத் தாக்குதலில் 18மேற்பட்ட சிங்களப் படைகள்

நடக்கவில்லை. அவளது தாயை அழைத்துத் தேவனிடம் இனி இவளை அனுப்பவேண்டாம் என சொல்லி ஒப்படைத்தார்கள். தேவன் இப்படி பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தான். அவனது களவாழ்விற்குள் ஒரு பொழுதில் அரவம் தீண்டி கடும் உபாதைக்கு உட்பட்டான். இனி தப்பமுடியாது என்று எண்ணும் அளவிற்கு நிலைமை விபீதமாக இருந்தது. தேவனிற்குப் பாம்பு கடித்த செய்தி இராணுவத்தின் காதுக்கு எப்படியோ தெரிந்துவிட்டது. தேவன் இனி செத்துவிடுவான் என மகிழ்ச்சிக்கொண்டாட்டம் போட்டார்கள். ஆனால் தேவன் தப்பிவிட்டான். தேவனை எமது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்கு நடவடிக்கை ஒன்றிற்காக வருமாறு பணிப்பு வந்தது. ஆனால் தேவன் அதை மறுத்துவிட்டான். இயக்கத்திலிருந்து சிறிதுகாலம் தான் ஓதுங்கியிருந்ததால் சண்டைகளில் நிறையச் சாதித்தபின்னரே தான் வருவேன் என அடம்பிடித்தான். என்னும் அவன் கட்டாயம் வரவேண்டும் என மீள வலியுறுத்திய பின்னரே விடுதலைப்புலிகளின் வன்னித்தளம் நோக்கி வருகின்றான். 1999ஆம் ஆண்டின் 10 மாதம் தேவனின் குடும்பம் இரவோடு இரவாக எதிரியின் காவலரணூட்டாக பல இடர்களைத் தாண்டி வன்னித்தளம்

- புரட்சிமாறன் -

பலர் பலர் என தொடர் ஏறிகளை வெடிப்புச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. வாகரையில் அமைந்துள்ள விடுதலைப்புலிகளின் படைய மருத்துவமனையானது சுறுசுறுப்படைகின்றது. காயமுற்று வரும் போராளிகளை ஏற்கத் தயாராகின்றது. ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பினால், இராணுவ அழுத்தம் நிறைந்த நேரத்தில், பொருளாதார மருத்துவப் போக்குவரத்துத் தடையால் மக்கள் அல்லற்படும் காலத்தில் எதிரியின் புத்த முழக்கம் கேட்கிறது. இம் மருத்துவ மனையானது சமராரும் போராளிகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஆளணி, உபகரண வளங்களால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. விடுதலைப் போரின் கடந்த காலங்களில் இப்பிரதேசங்களில் கரந்தடிப் போரிட்கான மருத்துவ வளங்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பொழுது முதன் முறையாக மரபுவழிப் போரினை எதிர்கொள்வதற்கு ஏதுவாகத் தயார்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மருத்துவர் காந்தன் தலைமையிலான அணியின் சிறு பரப்பர்ப்புடனேயே காணப்படுகின்றன.

ஏறிகளைச் சத்தங்கள் ஓய்ந்து சிறு இடைவெளி ஏற்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது கடற்புலிகளின் 'கல்டர்' ரக வாகனமொன்று விரைந்து வருகின்றது. அவ்வாகனம் குத்தி 'பீரேக்' அடித்து நிற்கின்றது. வாகனத்தின் பின்னெட்டியை நோக்கிப் பார்வையைத் திருப்பிய காந்தன்

அவளின் முகத்தில் தரையில் ஏறியப்பட்ட மீனின் அந்தரிப்புத் தெரிகின்றது. உரிய அவசர உயிர்காப்புச் சிகிச்சை அளிக்காவிட்டால் அவன் உயிர் பிரிவது நிச்சயம். கணநேரப் பார்வையில் காந்தன் நிலைமையை விளங்கிக்கொண்டான். அவளருகில் ஓடிச்சென்றான். மருத்துவப் பஞ்சனை வைத்து அந்நெஞ்சறைத் துவாரத்தை அடைக்கின்றான். அக் காயத்தினூடாகவே நரம்பு குழாய் ஒன்றை நெஞ்சறைக்குழியினால் செலுத்துகின்றான். அங்கு தேங்கிநின்ற சுவாசத்தைச் சிரமப்படுத்திய இரத்தம் குழாயினூடு வெளியேறி அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள பையினால் சேர்கின்றது. மூச்சுவிடுவதில் ஏற்பட்ட தடைநீங்க அவன் பார்வையில் சாதகமான மாறுதல் தென்பட்டது. சிந்திப்பதற்கு நேரம் இருக்கவில்லை. மயக்க மருந்து கொடுக்கும்படி உதவிப் பணியாளரைப் பணிக்கின்றான். அவன் மயங்கியவுடன் இடது கையைத் தோள்மூட்டுடன் வெட்டியகற்றுகின்றான். உரிய கட்டுக்களைப் போட்டுச் சிகிச்சையை முடிக்கின்றான். "இனி உயிர் தப்புவான்... உயிர் தப்பி..." மனதினால் உருவான கணிப்பையும், எழுந்த கேள்வியையும் உதாசினம் செய்து நிமிர்ந்தவன் மீண்டும்

கட்டுப்போடுகின்றான். "டொக்டர் காயக்காரரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பட்டாம். அங்கால் ஐ.சி.ஆர்.சி.க்காரர் கொண்டு போயினமாம்." திருமலை மாவட்ட சுகாதார சேவைகள் இணைப்பாளர் இவனிடம் கூறுகின்றார். முன்னுரிமை அடிப்படையில் சிறுரக வாகனங்களில் அவசர சிகிச்சைக்குரியவர்களும், ஏனையோர் உழுவ இயந்திரங்களிலும்

மருத்துவமனைகளே இவ்வாறான தழுவல் தருமாறுவதன்து. ஆனால் இங்கு அவசியமான மருத்துவம் என்பது சாத்தியமற்றது. இங்கு முடிந்தவையிற்று அனைவற்றுமே நிறைவாகச் செய்வதே எழுதாத விதியானது. ஏற்கனவே பல்வினமாகக் காணப்பட்ட மக்களிடம் தேவையான இரத்த தானம் பெறுவதில் சிரமம் ஏற்பட்டது. இக்காரணத்தினாலேயே காயமுற்றவர்களினால் தாக்குப்பிடிக்கும் தன்மையும், காயம் மாறும் விதமும் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் என்பது வெளிப்படையானது. எது எப்படியோ இப்போது செய்யக்கூடியது குருதிப் பெருக்கை நிறுத்தி, நோ நிவாரணி, நுண்ணுயிரிகொல்லி மருந்துகளைக் கொடுத்து, உடனடி உயிரிழப்புக்களைத் தவிர்ப்பது, பின்னர் வேகமாக மட்டக்களப்பு பொதுமருத்துவமனைக்கு அனுப்புவது, இத்திட்டத்துடன் வேகமாகச் செயற்பட்டு, தரவரிசையில் காயங்களை வாகனங்களில் ஏற்றித் தயாராகினர். அப்பொழுதுதான் அச்செய்தி சொல்லப்பட்டது. "டொக்டர்... பாதை யூட்டி இருக்குதாம். இராணுவம் திறக்காதாம். அதனால் காயங்களை அனுப்ப இயலாது..." இப்பொழுது இடிவிழுந்தது இவன் மனதினால் அல்ல. மனிதாபிமானம் எனும் சொல்லின் மீது. இலங்கை அரசாங்கம் அவசர மருத்துவ தேவையையே, இராணுவ வெற்றிக்கான ஒரு மார்க்கமாகக் முனைவது விளங்கியது. நிலைமை கையை மீறும் போது விளைவுகளை எண்ணிக் கவலைப் படாமல், கடமையைச் செய்வதே இங்கு பொருந்தும் விதியானது.

இவ்வயது தாய் வலதுகால் தொடையுடன் சிதைந்து காணப்படுகின்றான். அருகில் கைக்குழந்தையுடன் கணவன், எப்படியும் மனைவியைக் காப்பாற்றும்படி கெஞ்சுகின்றான். நேரத்தைப் போக்காமல், கால வெட்டியாகற்றும் சத்திரசிகிச்சையில் மூலம், தாயின் உயிரையாவது காப்பது என முடிவெடுக்கின்றார்கள். அவளின் உடல்நிலை மிகவும் பலவீனமாக உள்ளது. ஏற்றுவதற்கு இரத்தம் தேவை நிலைமையைக் காந்தன் கணவனுக்கு விளங்கப் படுத்துகின்றான்... "டொக்டர் நான் இரத்தம் தரன். எப்படியும் தப்புவேன்"

- தூயவன் -

தானே. கால் இல்லாட்டியும் பரவாயில்லை. பிள்ளைக்கு அம்மா வேணும்" இவன் பதில் கூறாமல் சம்மதக் கடிதங்களில் கையெழுத்து வேண்டும்படி கூறுகின்றான். பின்னர் கணவனின் இரத்தம் மனைவிக்கு ஏற்றப்பட்டு சத்திரசிகிச்சை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. எப்படியும் சில மணித்தியாலங்களில் நோயாளி சுயநிலைவிற்கு மீண்டுவிடுவான் என இவனும் எண்ணினான். எனினும் ஏறிகளைச் சிதறல் வடிவில் வந்த வித வலியுதாய் இருந்தது. ஏற்கனவே இருந்த பலவீனமும் அதீத இரத்தப் பெருக்கால் ஏற்பட்ட நண்ட அதிர்ச்சியும் சேர்ந்து இவர்களது முயற்சியைத் தோல்வியடையச் செய்துவிட்டது. தாயிடம் பாதுகாப்பு அழும் பாலகளையும், மனைவியையும் பறிக்கொடுத்து தன் மழலைக்கு மாப்பாட்கூட கொடுக்கமுடியாத கையறு நிலையில் நின்று கதறும் கணவனையும் காணக்கான இவன் தன் உயிர் உருகுவதாய் உணர்ந்தான். கண்களில் நீர் முட்டியது. இலட்சியத்திற்காகச் சாகத்துணிந்த போராளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதற்கும், வாழ விரும்பும் மகளுக்கு சிகிச்சை செய்வதற்கும் இடையில் ஏற்படும் தன்னிலைசார் உணர்வுப் பாதிப்பு இவனைக் கவலைக்கொள்ளவைத்தது. நீதம் செல்லச்செல்ல உயிரிழப்பு வீதம் அதிகரித்தது. "டொக்டர் இந்தக் கேசை ஒருக்கா வந்து பாருங்கோ!" மனைதைக் கல்லாக்கி குரல் அழைத்த திசையில் நடக்கின்றான்.

சில கணங்கள் உறைந்துபோனான். அதனுள் காணப்பட்ட பொதுமக்கள் வயது வேறுபாடின்றி ஏறிகளைச் சிதறல்களினால் சிதைகாயங்களிற்கு உட்பட்டிருந்தனர். முதுகுவிக்கான கட்டுகள் கூட போடப்படாமல் இரத்தம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றது. காயமடைந்தவர்கள் வலியாலும், பயத்தாலும் அவலக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். "டொக்டர், கதிர்வெளிப் பள்ளிக்கூட அகதி முகாமிற்கு அடிச்சுப் போட்டாங்கள். இன்னும் காயம் வரும்..." வாகனச்சாரதி சொல்லத்தான் காந்தன் சுயநிலைவிற்கு வருகின்றான்.

போராளிகளால் காயக்காரர்கள் வேகமாக வாகனத்தில் இருந்து இறக்கப் படுகின்றார்கள். ஆங்காங்கே பரவலாகக் கிடத்தப் படுகின்றார்கள். உடனடியாக உயிர்ப்பாதகான காயங்கள் தரம்பிரிக்கப்படுகின்றன. குருதிப்பெருக்கை நிறுத்துவதற்கான கட்டுகள் போடப்படுகின்றன. நோ நிவாரணியும், திரவ ஊடகமும் தேவையானவர்களுக்கு ஏற்றப்படுகின்றது. மீளவியிப்பளித்தல் செயற்படானது வேகமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பத்து வயதுச் சிறுமி ஒருத்தியின் இடதுமேல் அவயவமானது தோழ்மூட்டுடன் சிதைந்து, பிய்ந்து, சிறு தோலின் மட்டும் தொங்கிக் கொண்டுள்ளது. வலது நெஞ்சறைச் சுவரில் ஒரு சிறு பகுதியைக் காணவில்லை. மூச்சுவிடுவதற்கு முறையும், அவ்விடை வெளியினூடு நுணயிரலானது வெளியில்வந்து உட்செல்கின்றது. அவளால் கத்தவோ, கதைக்கவோ, அழவோ முடியவில்லை.

உயிர்வல்

ஏற்றி அனுப்பப்படுகின்றனர். எல்லாமாக நற்றுப்பதைந்து போயிருமேல் சாவடைந்துவிட்டனர். காயங்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு. ஒரு பெரும் மனித அலலம் சில மணிகளில் நடைபெற்று இவர்களின் கரங்களைக் கடந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறது. ஆணியே திரைப்படத்தில் இப்படியான ஒரு காட்சியில் தான் பங்குபற்றியது ஏனோ இவனிற்கு இப்பொழுது ஞாயகம் வருகின்றது.

டொக்டர் ஏறிகளை, விமானக் குண்டுவிச்சுகள் என அப்பிரதேசம் அதிர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. வாகரை மக்கள் பாடசாலைகளையும், மருத்துவமனையையும் தமக்குப் பாதுகாப்பான இடங்கள் என நம்பித் தங்கியுள்ளார்கள். எலிவளைகள் போன்று சிறு சிறு பதுங்குகழிகள் அமைத்தப் பதுங்கியுள்ளனர். மனித வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமற்ற அசாதாரண தழ்நிலை காரணமாகப் போசாக்கின்மைக்கும், தொற்று நோய்களுக்கும், சுகாதாரச் சீர்கேட்டிலும் உட்பட்டிருந்தனர். நிலநடுக்கம் ஏற்பட்ட இடமாகப் புறச்சூழலும், புயலடித்த பாலவனமாக அகச்சாட்சியை உலுப்பும் மானிட அவலத்தைப் பார்த்துச் சர்வதேசம் மெளனத்திருக்கின்றது. "டொக்டர்...! செல்லடிச்சுக் கனசனம் காயப்பட்டிருக்குதாம்... உங்களக் கொயிது ஆஸ்பத்திரிக்கு வரட்டாம்." உடனடியாகத் தனது மருத்துவ அணியினுடன் வாகரை மருத்துவமனைக்கு விரைந்தான். மருத்துவமனைக்கு உள்ளும், வெளியிலுமாக ஏராளமான காயக்காரர்கள் கிடத்தப்பட்டுள்ளனர். கணமும் தாமதிக்காது வேகமாகத் தங்களால் இயன்ற சிகிச்சையினை அளிக்கத் தொடங்கினார்கள். பெரும் அளர்த்தங்களை எதிர்கொள்ளத் தயார் நிலையில் இருக்கும்

மீண்டும் தாக்கியிருக்கிறார்கள் வான்புலிகள்

இந்தமுறை பலாலிப் படைத்தளத்தில்

கட்டுநாயக்கா மீதான முற்தாக்குதல் ஏற்படுத்திய சலசலப்பு செடிமீலே தங்கிய மழையாகச் சொட்டிக்கொண்டிருந்த தருணத் தில் இது நிகழ்ந்திருக்கிறது. இரண்டு தாக்குதலுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், சிறிலங்கா வான்படை இரவு பகலாக, கிட்டத்தட்ட 150 தடவை, தமிழர் தாயகத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்தியிருந்தது. காடுகள், கரம்பைகள், குடியிருப்புகள், கடை வீதிகள், பாடசாலைகள், பண்ணைகள் என்று சிறிலங்கா வான்படை கண்மண் தெரியாமல் வீசியெறிந்த ஆயுதக்கணக்கான குண்டுகளின் இரைச்சல், இந்த இரண்டேயிரண்டு தாக்குதல்களின் ஓசையில் கவனிப்பாரற்றுப்போனது. இந்த இரண்டு

அடம்பிடிக்கவும் கூடும். இவையெல்லாம், தமிழரின் நடைமுறை அரசாணது ஒரு நடைமுறை அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கான ஆரம்பப்படிக்களில் ஒன்றாக அமைந்துவிடலாம் என்ற யதார்த்தமும் கொழும்பை வாட்டிவதைக்கிறது.

சிறிலங்கா அரசிற்கு அச்சம், அவமானம், பொருளாதாரத் தடங்கல், அரசியல் ஈடாட்டம் மற்றும் இராசதந்திர வீழ்ச்சி என்பவற்றை ஒருசேர்த்தந்த இந்த நடவடிக்கைக்குப் புலிகள் பயன்படுத்திய படைத்துறை வளம், சிறிலங்காவின் படைவளங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிக மிகச் சொற்பமானதே. இவ்வாறு, கைவலமிருக்கும் வல்லாண்மையை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தும் படைத்துறை உத்தி, வல்லாண்மையைச் செல்லுபடியாக்குதல் என்னும் பெயரில் படைத்துறையில் கையாள்படுகிறது.

தாரத்தில் மெல்லிய நெருடலைக் கொடுத்தாலும் அதன் முதன்மை விளைவு படைத்துறை சார்ந்ததே. பின்னைய பிராங்கித் தாக்குதல், படைத்துறை மீதான அமுத்தங்களுக்குச் சமமாக பொருளாதார, அரசியல் அமுத்தங்களையும் சிறிலங்கா அரசிற்குக் கொடுத்தது.

பலாலி படைத்தளத்தின் மீது தொண்ணூறுகளின் முற்பகுதியில் கரும்புலித் தாக்குதல்களும், 2006 இல் பிராங்கித் தாக்குதல்களும், இப்போது வான்படைத் தாக்குதலும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் முதலாவது தாக்குதல், படைத்துறைக்குச் சேதம் என்ற அளவில் (வான்கலங்களும் சேதமாக்கப்பட்டன) முக்கியத்துவத்தையும், இரண்டாவதில் மூலப்பாய நிலைக்கான நிறந்த அச்சுறுத்தல் என்ற அமுத்தத்தையும்,

புலிகள் மீதும் பல்பரிமாண அமுத்தம் தரக்கூடிய தாக்குதல் இலக் கொன்றை எவ்விலை கொடுத்தும் அடையக்கொடும்பு நிருவாகம் தடியாய்த் துடிப்பதைச் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டியது இல்லை. ஆனால், புலிகள் தங்கள் வல்லாண்மையை வடுபடும் வண்ணம் வெளிக்காட்டுவது அரிது.

அடுத்து, பிரான் ஹொக்கிங்ஸும் மைக்கல் ஸ்மித்தும் சொல்கிற இயல்பு காட்டுதல், காலம் வரையறுத்தல், நகர்த்துதல், களமிறங்குதல் ஆகிய நான்கு வகைப் படைத்துறைப் பிரயோகங்களில், முதலாவதான பலவகைப் படைத்துறை மட்டுமே வான்புலிகளின் தாக்குதல்கள் செய் திருக்கின்றனது கொள்ளலாம். ஏனைய படிமுறைகளை புலிகள் தற்போதைக்குக் கைக்கொள்ளாவிடினும், அவ்வாறு

செல்லுபடியாகா வல்லாண்மை

மீண்டும் தாக்கியிருக்கிறார்கள் வான்புலிகள்

இந்தமுறை பலாலிப் படைத்தளத்தில்

தாக்குதல்களும், குறித்த இலக்குகளின் மேல் ஏற்படுத்திய ஓசையையும் அழிவுகளையும் விட, இலங்கைக்கான இராச தந்திரக் களங்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களே மிக அதிகமானவை. புலிகளின் வான்படைத் தாக்குதல்களையொட்டி இலங்கையிலே புதிய சாத்தியங்கள் உருவாகிவருகின்றன. இந்நிலையில் தன் பேரம் பேசும் வலுவை உள்ளேயும் வெளியேயும் காப்பாற்றக் கொடும்பு அரசாங்கம் தீவிரமாக மல்லுக்கட்டி வருகிறது. கிளிநொச்சி பற்றிய கொழும்பின் எண்ணக்கப் பயங்கரமானவை. புலிகள் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், துறைமுகத்திற்கு வரும் எண்ணைக் கப்பல்கள், கொலந்தாவ எண்ணை சுத்திகரிப்பீடும், மின் பிறப்பாக்கும் நரணைகள், முக்கிய பாலங்கள் என்று பல இலக்குகளை எண்ணிக்கொண்டிக் கொடும்பு எங்குவது எல்லோருக்கும் தெரியும். கிளிநொச்சி மீது பொருளாதாரத்தை வித்திதிருக்கும் கொழும்பின் குற்றமனம், அவ்வாறான பதிலடியை எதிர்பார்ப்பது வியப்பல்ல.

- ஓசனாதி -

அதைவிட, தமிழரின் வான் மற்றும் கடற்படையில் பயணிக்கும் ஜ.நா உட்பட பன்னாட்டு அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள், பிரதானிகள் அனைவரும் புலிகளின் ஜ.நா நிறுவனங்களுக்கான தொடர்புவலகத்திற்கு அறிவித்தே செல்வது எழுதப்படாத ஏற்பாடாக நடைமுறையில் இருந்துவருகிறது. இனிமேல், கட்டுநாயக்காவிலும் அம்முறைமை பின்பற்றப்படும் நிலை வரலாம். இலங்கையில் செயற்படும் வெளி நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் புலிகளுடைய உத்தர வாதத்தை நிரூபயாகவோ அல்லது மறை முகமாகவோ பெறவேண்டும் என்று

இவ்விடயம் பற்றிய கோட்பாடொன்று பிரான் ஹொக்கிங்ஸ் மற்றும் மைக்கல் ஸ்மித் என்போரின் ஆய்வு நூலில் தரப்படுகிறது. நாடுகள் அல்லது அமைப்புக்கள் தமது படைத்துறை வல்லாண்மைத் திறனைச் செயலாக்குதல் தொடர்பான கட்டுரையிலே, முதலாவதாகச் சரியான இலக்கையும் கருவியையும் தேர்வு செய்வது பற்றியும், இரண்டாவதாக இயல்பு காட்டுதல், காலம் வரையறுத்தல், நகர்த்துதல் மற்றும் களமிறங்குதல் எனும் நான்கு வகை படைச்செயற்பாடுகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

இலக்குகள் தெரிவுசெய்யப்படும் போது அவற்றின் படைத்துறை, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் இராசதந்திர முக்கியத்துவம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்படுகிறது. நான்கு விடயங்களுமே ஒன்றிலொன்று பின்னிப்பிடுப் பவைதான். இருப்பினும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் இலக்குகளுக்கு ஏற்ப கூடிக்கூறற்று காணப்படும். கூழ்புலிகள் முக்கிய திருப்பங்களின் போது புலிகள் தேர்வுசெய்த பல இலக்குகளில் அவ்வாறான பரிமாணங்கள் இருந்ததைப் பார்க்கமுடியும்.

ஆனையிறவைப் புலிகள் மீட்ட போது, அதிலே படைத்துறை மற்றும் அரசியல் முக்கியத்துவம் முன்னின்றது. அதேபோல, முல்லைத்தீவுச் சமர் (ஓயாத அலைகள் - 1) படைத்துறை மூலப்பாயத்தைத் தொனிப்பதாகவே இருக்கிறது. திருமலைத் துறைமுகத்தின் மீது 1995 இல் நிகழ்ந்த தாக்குதலுக்கும் 2006 இல் தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதல் களுக்குமான பரிமாணங்கள் வேறுபட்டவை. நீடி நீச்சல் பிரிவால் நிகழ்த்தப்பட்ட முன்னைய தாக்குதல் பொருளாதார

முன்றாவதான வான்படைத் தாக்குதல், படைத்துறைச் சேதம் மற்றும் மூலப்பாய அமுத்தத்தோடு அரசியல் பின்னடைவையும் சிறிலங்காவிற்குத் தந்திருக்கிறது.

கட்டுநாயக்கா தாக்குதல்கள் குறித்து விபரிக்கவேண்டியதில்லை. பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் இராசதந்திர வகையில் அரசை மண்டி போட வைத்த முதலாவது தாக்குதலின் அளவிற்கு சிறிலங்கா அரசை வேறெந்தத் தாக்குதலும் உலுப்பியதில்லை எனலாம். இரண்டாவது தாக்குதல் படைத்துறையில் புதிய சாத்தியங்களைத் திறந்து விட்டிருப்பதோடு, ஒழித்து மறைக்கவேண்டிய அளவிற்குப் படைப் பொருட் பாதிப்பையும், மிதமான ஆனால் நீண்டகாலப் பொருளாதாரப் பாதிப்புகளையும், அரசியல் மற்றும் இராசதந்திர மீள் சிந்தனைக்கு அடித்தளமாய் அமையக் கூடிய விடாய்க்கியானங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இதேபோன்று இங்கு விபரிக்காது விடப்பட்ட தாக்குதல்களையும் நாம் நினைவில் கொள்ளமுடியும்.

மேற்குறிப்பட்டவற்றில் இரண்டு தாக்குதல்களைத் தவிர, (முல்லைத்தீவு, ஆனையிறவு) ஏனைய அனைத்துமே புலிகளின் சிறப்புப் படைப் பிரிவுகளால் அல்லது மரபு படைமீன் ஒரு சிறு குழு வால் மிகச் சொற்பமான வளங்களைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்பட்டவை என்பது இங்கே அதிகவனத்திற்கு உரியது. இந்த தாக்குதலைச் செய்வதற்கு வேண்டிய புலிகளின் வல்லாண்மை வளம், கிழக்கிலே தரைப்பரப்புக்களை கைப்பற்று வதாலோ இரவு பகலாக குண்டு வீசுவதாலோ வடக்கின் பல்வேறு முனைகளில் படை நெருக்குவாரத்தை ஏற்படுத்துவதாலோ அற்றுப்போய்விடாது என்பதும் அவதானிப்பிற்கு உரியது.

நிகழாதெனக்கொண்டு கொடும்பு நிருவாகம் செயற்படுவது அதி முட்டாள்தனமாகவே இருக்கும்.

இன்று சிறிலங்காப் படைகள், கிழக்கிலே கைப்பற்றிய பாப்புக்களைத் தக்க வைப்பதில் எதிர்நோக்கும் சிரமங்கள் மெல்ல மெல்ல மேலெழுகின்றன. வடக்கிலே மணலாற்றிலும், தென்மராட்சி மற்றும் வடமராட்சி கிழக்கிலும் மன்னார் வலயியா நெடுஞ்சாலை வழியேயும் சிறிலங்காப் படைகள் போராடித் தலைமில் நிற்கின்றன. கணக்கிலிருந்து கழிக்கக் கூடியது என்று கருதப்படக் கூடியதும், விட்டோகனையும், தண்டனையாளர்களையும் கொண்டதுமான 57வது டிவிசன் மிகப்பெரிய இழுப்புக்களுடன் மிகச்சிறிய நகர்வுகளைச் செய்துவருகிறது. இவ்வாறான டிவிசன்கள், நம்பகமான டிவிசன்கள் இறங்கவேண்டிய பாதையை மிடுதுவாக்குவதற்காக முன்னே அணுப்படுவது மிகப்பழைய போர் உத்தி.

புலிகளைப் பலவீனப்படுத்துவதற்கு கொடும்பு மேற்கொண்ட கால் நூற்றாண்டு கால முயற்சிகளில் இருந்து இவை வேறுபட்டவை அல்ல. மக்களைக் கொடுமைக்கு உள்ளாக்குவதைத் தவிர இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் பெரிதாக எதையும் சாதித்ததும் இல்லை. ஒரு கையில் நாட்டின் நிருவாக அதிகாரம் படிப்படியாகப் படைத்துறைக்குக் கையாறுகிறது. மறுகையில், தங்களின் அரசியல் தளங்களைத் தக்கவைப்பதற்காக வகுக்கப்படும் போர்த் திட்டங்களை அப்பாவிச் சிப்பாய்கள் நம்பும்வரை தமக்கு ஆபத்தில்லை என்று கொடும்புத் தலைவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும், புலிகளின் அடுத்த இலக்குத் தேர்வு பற்றிய உட்பயம் முன்னெப்போதையும் விட இப்போது அதிகமாகியிருப்பதை கொடும்பு மறுக்கமுடியாது.

(14ஆம் பக்கம் பார்க்க)

கிழக்கின் தமிழ்த்தேசியத் தன்மையை, தனித்துவத்தை அழித்துவிட்டால் வடக்கு ஒருபோதும் தனிநாடாகிவிட முடியாது என்ற கருத்தோட்டம் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா காலத்திலிருந்தே சிங்கள ஆட்சியாளர்களிடம் உண்டு. இது விடயத்தில் இதுவரை இருந்துவந்த சிங்கள அரசாங்கங்களுள் இராஜபக்கை அரசாங்கம்தான் அரசியல் ரீதியாகவும், சட்ட ரீதியாகவும், நிர்வாக ரீதியாகவும், சமூகரீதியாகவும், இராணுவ ரீதியாகவும் அதிக செயலாக்கத்துடன் செயற்பட்டுவருகின்றது.

1987ஆம் ஆண்டு இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின்படி வடக்கும் கிழக்கும் ஓர் அரசியல் அலகு என்ற ஓர் அரசியல்தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இத்தீர்வை போதாது என்பது தான் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை. ஆனால் நிலைமை இப்படியிருக்க இருந்ததற்கு மாறாக வெறும் சட்டநுணுக்கப் பிரச்சினை ஒன்றைக் காரணம் காட்டி ஒரு முக்கிய அரசியல் தீர்மானத்திற்கு எதிராக வடக்கையும் கிழக்கையும் இருதரப்பினருக்கான இராஜபக்கை அரசாங்கம் பிரித்துவிட்டது. அத்துடன் நிர்வாக ரீதியாகவும் கிழக்கின் பகுதிகள் அரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சனாமியில் பேரழிவிற்கு உள்ளானது கிழக்குதாய். புலிகளுடனான சனாமி கட்டடமாபு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கிழக்கில் நிகழவிருந்த அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பணிகளை இராஜபக்கை அரசாங்கம் ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்ததன் வாயிலாகத் தடுத்து நிறுத்தியது. இவ்வாறு கிழக்கை வடக்கிலிருந்து பிரித்தமை, கிழக்கிற்கான சனாமியில் பொருளாதாரப் பணிகளைத் தடுத்தமை என்பவற்றின் மூலம் தமிழ்த்தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் எதிரான நிரந்தரச் சீனச்சுவரை இராஜபக்கைகள் எழுப்பினர்.

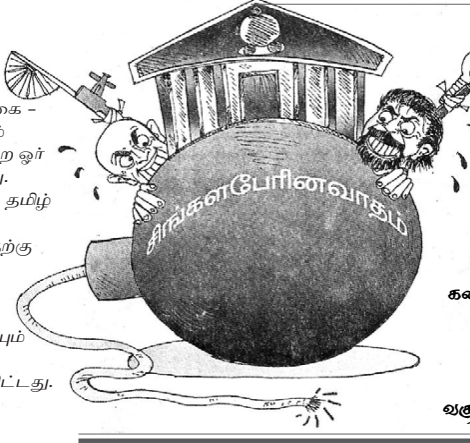
“இறைமை” என்று சொல்லிக் கொண்டு அனைத்து உரிமை மீறல்களையும் வாக்குறுதிகளையும் ஒப்பந்த மீறல்களையும் இராஜபக்கை அரசாங்கம் ஒருபுறம் அரங்கேற்றி வருவதுடன் “தேசிய பாதுகாப்பு” என்று சொல்லிக் கொண்டு அனைத்து இராணுவ நடவடிக்கைகளையும் அநாகரிகமான அரசியல் நடவடிக்கைகளையும் இராஜபக்கைகள் செய்து வருகின்றனர். “தேசிய பாதுகாப்பு” என்ற பெயரில் யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தத்தை அப்பட்டமாக மீறியவன்தான் தனது நிர்வாக கரமான இராணுவ நடவடிக்கைகளைக் கிழக்கில் கட்ட விழுத்திட்டுள்ளது. தனது இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மூலம் கிழக்கைச் சின்னா மின்னப்படுத்தி ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களை அவர்களது சொந்த வாழ்விடங்களிலிருந்து துரத்தி அடித்து அகதிகளாக்கியுள்ளது. நிற்காக்கிக்குத் தள்ளியுள்ளது.

(03ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆட்கடத்தல்கள் பற்றி, பயங்கரவாதம் பற்றி டெல் லாம் இந்த வேளையில் சிந்தித்தபார்க்க கின்றேன். மனித உயிர்களின் துச்சமாக உள்ளம், மனித உரிமைகளை மீறல், மக்களைத் தம் சுயலாபத்திற்குப் பயன்படுத்தல் போன்ற வற்றையெல்லாம் “**மதத்தின் பெயரால் நியாயப்படுத்தும் போக்கியியல் எண்ணிய பார்க்க கின்றேன். பெரும் குறக்கிகளான ஏற்படுத்தி யிருக்கும் இம் முரண்பாட்டிற்கு இணக்கமான பேச்சாளர்களை மூலம் மட்டுமே தீர்வினைக் காண முடியும்**” கடுமையான தொணியில் திருத்தனை கூறியிருப்பதன் தாக்கத்தினை எவரும் உணரமுடியும்.

அடுத்த அதிர்ச்சியும் உடனே காத்திருந்தது. எந்தக் கண்காணிப்புக் குழுவை அமைக்க மகிந்தர் தயங்குகிறாரோ அந்தச்

இப்பாரிய இராணுவ நடவடிக்கைகள் மூலம் பலநூற்றுக்கணக்கில் குழந்தைகள், பெண்கள், கற்பிணித்தாய்மார்கள், முதியோர் என வயது, பால் வேறுபாடுகள் எதுவுமின்றி கொடூரமாய்க் கொன்றொழிக்கப்பட்டனர். மிகப்பெரும் மனித அவலத்திற்கு கிழக்குவாழ் மக்கள் உள்ளாக்கப்பட்டனர். இதில் மிகத் திட்டமிடப்பட்ட ரீதியில் இராணுவப்

பயங்கரவாதம் கட்டவிழுத்து விடப்பட்டது. ஒரு முனைப்பான அரசியல் தீர்மானத்துடன், பலமான இராணுவ முனைப்புடன் இன அழிப்பு ஒடுக்குமுறை நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது.

கிழக்கில் இராணுவ நடவடிக்கைகள் முழுமூச்சாக ஏவப் பட்டது கடந்த க.பொ.த (சாதாரண) பரீட்சைக் காலத்திலாகும். தமிழ் மக்களின் கல்வி மனப்பாங்கு முற்றாக அழிக்க சிங்கள ஆட்சியாளர் விரும்புகின்றனர். கல்வி, அறிவியல், ஊடக வியல் ரீதியான அழிப்பானது ஒரு சமூகத்தைத் தேசிய இன ரீதியில் சத்தற்றதாக்கிவிடும் என்பது ஒரு பொது உண்மை. அதனை முழு அளவில் நிறைவேற்றி எதிர்காலத்தில் தேசியப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேலுற்று இனமாக ஆக்கிவிட வலுவும் என்பதில் முழுநம்பிக்கை வைத்து இராஜபக்கைகள் செயற்பட்டு வருகிறார்கள்.

தமிழீழ மக்கள் சிறிய பிரதேசத்தைக் கொண்ட அளவற்ற சிறிய இனமக்கள். எனவே அபிவிருத்தியற்ற மின்தங்கலையும், பொருளாதார ஒடுக்கு முறைகளையும் செய்துகொண்டு கூடவே இராணுவ அநர்த்தங்களையும் புரிவதன் மூலம் மக்களின் போராடும் வலுவையும், திறனையும் விருப்பத்தை யும் இல்லாது செய்துவிடலாம் என சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் நம்பி அதற்கான நடவடிக்கைகளை முழு மூச்சுடன் இராஜபக்கை தலைமையில் செய்துவருகின்றனர்.

“பயங்கரவாத” முத்திரை குற்றி

தமிழ் மக்கள் மீது தமது அரசு பயங்கர வாத இராணுவ நடவடிக்கைகளை சிறிதும் வெட்கமின்றிச் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். “இப்பயங்கரவாத” முத்திரைக்கூடாக தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சர்வதேச அரங்கிற்கு தனிமைப்படுத்துவதில் அதிக முனைப்புக்காட்டி வருகின்றனர்.

கிழக்கைத் துண்டாடுவது, புலிகளைச் சர்வதேச அரங்கிற்கு

பிரதேசங்களைத் துண்டாடல், வளங்களை அழித்தல், பொருளாதார ஒடுக்கு முறைகளை மேற்கொள்ளல், மக்களை அல்லலுக்கு உள்ளாக்கி நம்பிக்கைகளை அழித்தல், புலப்பெயர்ச்சிகளை ஊக்குவித்தல், கட்டுமானங்களை நொருக்குதல், பண்பாட்டு விவகாரங்களைத் தடுத்தல், கல்வியைச் சீரழித்தல், கல்விமையப் பரிபரீட்சைகள் கொண்ட ஒரு நோக்கிலான ஒருல்கிணைக்கப்பட்ட திட்டங்களை இராஜபக்கைகள் வகுத்துச் செயற்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

தனிமைப்படுத்தித் தமிழரை உலகரங்கில் நண்பர்களற்ற ஓரினமாக வைத்திருப்பது இராஜபக்கைகளின் அடிப்படை உபாயமாகும்.

பிரதேசங்களைத் துண்டாடல், வளங்களை அழித்தல், பொருளாதார ஒடுக்கு முறைகளை மேற்கொள்ளல், மக்களை அல்லலுக்கு உள்ளாக்கி நம்பிக்கைகளை அழித்தல், புலப்பெயர்ச்சிகளை ஊக்குவித்தல், வாழ்விடங்களைச் சிதைத்தல், கட்டுமானங்களை நொருக்குதல், பண்பாட்டு விவகாரங்களைத் தடுத்தல், கல்வியைச் சீரழித்தல் என பல்பரிமாணம் கொண்ட ஒரு நோக்கிலான ஒருல்கிணைக்கப்பட்ட திட்டங்களை இராஜபக்கைகள் வகுத்துச் செய்து படுத்தி வருகின்றார்கள். நீண்டகால, குறுங்கால உடனடி நடவடிக்கைகள் என இத்திட்டமிடல் ஒருல்கிணைக்கப்பட்ட வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

குடியாடர்த்தியும் ஜனத்திரட்சியும் மிக்கது குடாநாடு. 9 ஏ வீதியை மூடிக் குடாநாட்டைத் தனிமைப்படுத்தி விட்டுக் குடாநாட்டு மக்களை நயத்தாலும் பயத்தாலும் போராட்டத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்துவதில் இராஜபக்கைகள் பெரும் பிரயத்தனம் செய்துவருகின்றனர். ஆட்கடத்தல், காணாமற் போய்வுதல், சுற்றிவளைத்தல், அச்சமூட்டல், கல்வி, பொருளாதார ஸ்தம்பிதங்களை உருவாக்குதல், இராணுவ வேலைகளைக் கட்டி எழுப்புவதல், இயல்பு நிலைகளைக் குழப்புவதல், போராடக்கூடிய வெகுஜன சக்தியை முடக்குதல், அபிப்பிராயமற்ற

மக்களாக்குதல், விரக்திக்கும் நம்பிக்கையின்மைக்கும் மக்களைத் தன்னுடல், பல்கலைக்கழகத்தைச் செயலற்ற நெருக்கடிக்குள் வைத்திருத்தல் போன்ற அனைத்து அம்சங்களையும் ஒருல்கிணைப்புடன் செயற்படுத்திவருகின்றனர். குடாநாடு நூறுவீதமும் தெளிவான இராணுவ ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய இராணுவ இரும்புப்பிடிதான் இன ஒடுக்கு முறையைச் சாத்தியமாக்க வல்ல வழியென இராஜபக்கைகள் நம்புகின்றனர். ஆனால் அதனை வெறுமனே தனித்து இராணுவ இரும்பு பிடி மூலம் மட்டும் அவர்கள் செயற்படுத்தவில்லை. குடாநாட்டு மக்களை அரசியல் ரீதியாகவும், வெகுஜனப் பண்பு ரீதியாகவும் ஒரு துணிய நிலைக்கு உள்ளாக்கிவிட்டு முழு அளவில் குடாநாட்டை தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் உலகிலிருந்தும் தனிமைப்படுத்தி விட்டனர். இதன்மூலம் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுடனான தேசியக் கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனைகள் அனைத்தும் தடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பிரதேசத்துடன் இன்னொரு பிரதேசத்தினது வளப்பரிவர்த்தனை, மனித ஊடாட்டப் பரிவர்த்தனை, கருத்துருவாக்கப் பரிவர்த்தனை என்பவற்றை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தியமை மூலம் தேசிய இருதயத்தையே உள்ளூர் அறுத்தாற்போன்ற நிலையை உருவாக்கியுள்ளனர்.

இந்த வகையில் முன்னெப்போதைய சிங்கள அரசாங்கங்களுடனும் ஒப்பிடமுடியாதளவிற்கு இராஜபக்கை அரசாங்கம்தான் ஒருல்கிணைத்த திட்டங்களைக் கொண்ட நீண்டகால, குறுங்கால, உடனடி அணுகுமுறைகளுடன் இன ஒடுக்குமுறையினை அரங்கேற்றி வருகின்றது.

இலங்கையின் அரியாசனத்தில் தமது வம்ஸ ஆட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்கு அரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டபுத்தக நம்பும் இராஜபக்கைகள் அப்படித் தமது வம்ஸாட்சியை நிறைநிறுத்துவதற்குரிய முக்கிய கொள்கையாக தமிழின அழிப்புக் கொள்கையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள். தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள பண்டாரநாயக்கா, சேனநாயக்கா வம்சங்களை எதிர்கொள்வதற்காக மிகுந்த வீரியத்துடன் இனவாத அரங்கில் அவர்கள் கணக்கூத்துடாத்தனிந்துள்ளனர். அக்கணைக்கூத்துடாத்தில் எத்தகைய தீய சக்திகளுடனும் அவர்கள் கூடிக்கூத்துடுவதில் சிறிதும் வெட்கமற்றிருக்கின்றனர்.

தஷ்டகாமியின் வாரிசாய் நின்று தமிழினத்தைத் தேற்கடித்தவர என்ற காவிய நயம்கப் பெயருடன் தமது இராஜபக்கை வம்ஸத்தை அரியாசனத்தில் நிரந்தரமாய் நிலைநிறுத்தி விடுவதே இராஜபக்கைவின் இறுதி இலட்சியம். இத்தகைய ஆக்ககான பல ஆடு களாய் தமிழ் மக்களைத் தான் இராஜபக்கைகள் தேர்ந்தெடுத்தள்ளனர்.

திருநெல். இதுவரை புலிகள் தாக்குதல் தொடுத்தமையாலே பதில் இராணுவ நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள நேரிட்டது. அப்படியிருந்தும் போர்நிறுத்தத்தை பெரிதும் மதிக்கின்றோம். இவ்வாறு அப்போது அரசுமட்டம் கூறிவந்தது சருவதேசத்தினை ஒரு பொருட்டாகவே எடுக்காது எடுத்தெறிந்து பேசி கூறப்பட்ட இப்பதில் வாய் தவறி வந்ததா? வாய்க் கொழுப்பில் வடிவமா? தீவின இனவெறு யாளர்களான தீயினா?

கெட்டிக்காரன் புளுகு எத்தனை நாட்களுக்கு நீடிக்கும். அம்மையார் காலத்தில் அண்டப் புளுகு ஆகாசப் புளுகெயெல்லாம் எம் மக்கள் கேட்டவர்கள். பின் அம்மையார் அறந்த பட்டம் போல் அலைந்து வீழ்ந்ததையும் பார்த்தவர்கள். சந்திரிக்காவின் இருண்ட பக்கங்களை, கேலை நடத்தை யை ஏமாற்றும்

தனத்தையெல்லாம் வாக்கு வாரி ஆதாரபூர்வமாக அண்மையில் ராவய விக்டர் ஜவன் “பொய்மையின் இராணி” (THE QUEEN OF DECEIT) என்கிற பெயரில் வெளியிட்டார். மிகப் பரபரப்பான இந் நூல் பற்றி ஜலன்ட் (25.11.2006) தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு எழுதியது. “இந்நூலை மகிந்தர் இவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு இரவும் நித்திரைக்குப் போகும்வரை வரிக்கு வரி வாசிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இரு விடயங்கள் அவரது கவனத்தில் உறைக்கும். ஒன்று தன்னைத்தானே தனிமைப்படுத்தித் தனக்குச் சாபத்தைத் தானே தேடிய அவர் எவ்வளவு தூரம் பிரறால் அவதானிக்கப்பட்டார் என்பது. இரண்டு நினைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதிப் பதவியென்பது இரவல் வாங்கப்பட்ட ஒரு ஆடையே என்பது.

(06-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அத்தூடன் மூலோபாயம் போரியலில் இந்த ஐந்து வளையங்கள் மீதுமே இயலுமானவடிவ பரவலாகவும் சமர்த்தரமாகவும் தாக்குதல்களை போரில் ஈடுபடுகின்ற துப்பு மேற்கொள்வதன் மூலம் போரினை வெல்வதற்குரிய சாத்தியப்பாடுகள் அத்தரப்பிற்கும் மிகவும் பிரகாசமானதாகக் காணப்படுகின்றன.

அதாவது எதிரியின் போரிடும் உளவுரன் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு எதிரி தனது போர் முயற்சிகளை இதன் காரணமாக கைவிட்ட பண்ணுவதே இத்தத்திரோபாயத்தின் இலக்காகும். இவ்வளையங்களிலே மிகவும் பிரதானமானதும் உள்வளையத்தில் காணப்படுவது அரசின் தலைமைச் செயலகம் மற்றும் கட்டண பீடங்களாகும். இதற்கு அடுத்ததாக முப்படைத்தளபதிகளின் கட்டணப்பணி மனைகள், கூட்டுப்படைத் தலைமைகங்கள், தொடர்பாடல் நிலையங்கள் என்பன போன்ற போரினை செயல்படுத்துகின்ற கட்டணப்புகள் காணப்படுகின்றன.

இரண்டாவது வளையத்தில் போரினை தொடர்ச்சியாக நடத்துவதற்குத் தேவையான சக்திமூலங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு அரசின் பொருளாதாரம் நல்ல நிலையில் இருந்தால் மட்டுமே போரினை நடைபெறவிடும். அந்த அரசினால் நடத்த முடியும். அதாவது நிதி, மின்சாரம், எரிபொருள் போன்ற சக்திமூலங்கள் ஒரே சீராகவும் தடைமீறியும் பெறக்கூடியதாக இருந்தால் மட்டுமே நடக்க முடியும். தனது தலைமைகத்தையும் போர் இயந்திரத்தையும் சிறப்பாக இயக்க முடியும். சிறப்பாக போன்ற சிறிய நாட்டின் தலைநகரான கொழும்பு நகரில் மேலே கூறப்பட்ட கேர்த்திரம்க்கியத்துவம் வாழ்ந்த இலக்குவன் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்கள் தேரடியாக அரசு தலைமைப் பீடத்தினையும் அதனது போர் இயந்திரத்தினையும் பலமாகப் பாதிக்கும்.

அதாவது இரண்டாவது வளையத்தின் மீதான தாக்குதல்கள்,

- அரசு தனது போரினையோ அல்லது அரசியல், இராணுவ நிகழ்ச்சி நிரலையோ தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வதை சாத்தியமற்றதாகக்கும்.
- பொருளாதார ரீதியிலான பல்வேறு மோசமான தாக்கங்களை யும் பின்னடைவுகளை யும் ஏற்படுத்துவதோடு அவ்வரசின் உள்நாட்டு மூலம் முரண்பாடுகளைக் கூர்மையடையப் பண்ணும்.
- இவற்றின் காரணமாக அரசு இயந்திரம் முற்றாகச் செயலிழக்கும் அல்லது ஆகக்குறைந்தது முடக்கமடையும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும்.

மூன்றாவது வளையத்தில் விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள், பிரதான போக்குவரத்துச் சாலைகள், புண்கயிற்றுப் பாதைகள், பாலங்கள், நீர்த்தேக்கங்கள் போன்ற உட்கட்டுமானங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வளையத்தின் மீதான தாக்குதல்கள் எதிரிகளின் போர்ப்படைக்கைகளுக்கான விநியோகங்கள் மீது பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும்.

நான்காவது வளையத்தில் பொதுமக்கள் காணப்படுகின்றார்கள். இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது ஜேர்மனியர்கள் லண்டன் மாநகரின் மீது தொடர்ச்சியாக வான் தாக்குதல்களை மாதக்கணக்கில் நடத்தினமையுமே மற்றும் நேச நாடுகள் ஜேர்மன் நகரங்களின் மீது வான்வழியாக குண்டுமேயும் பொழிந்தமையுமே போன்ற நடவடிக்கைகள் மக்கள் மீது உயிரிழப்புக்களையும் அவலங்களையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு உள்வியல் போரை நடத்தி மக்களை போரில் இடந்து அந்தியப்படுத்தும் முயற்சியே இதுவாகும்.

ஐந்தாவது வளையத்தில் களமுனைகளில் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள படைமீயர் காணப்படுகின்றனர். போர் நடவடிக்கைகளில் களமுனைப்படைமீயர் முக்கியமான பகுதியாகக் கருதப்படுகின்றனர். எனினும் இவர்களின் பிரதான நோக்கம் ஏனைய வளையங்களில் காணப்படுகின்ற தலைமைப் பீடங்களையும் கட்டுமானங்களையும் சக்திமூலங்களையும் எதிரிகளின் தாக்குதல்களில் இருந்து பாதுகாப்பதே, இப்போது வார்டனின் ஐந்து

வளையக் கோட்பாட்டின் பிரதானமான இலக்கான எதிரி அரசின் தலைமைப் பீடத்தின் அனைத்து போர் மற்றும் அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு கட்டணமையத்தை (Center of Gravity) அடையாளம் கண்டு அதனை தாக்கியழிப்பு அல்லது செயலிழக்கப் பண்ணுவது என்பது போரில் வெற்றி மிகவும் பிரகாசமானதாகக் காணப்படுகின்றன. இம் மையமானது ஒரு அரசின் அதிகாரம், பாதுகாப்பு, உள் மற்றும் பௌதீக வலிமை, போரிடும் வல்லமை போன்றனவற்றின் ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. இது தொடர்பாக குளோல்விச் கூறுவதாவது “ஒரு அரசு தனது போரினை நடத்திக் கொள்வாங்கும் போது இயல்பாகவே அதனது அதிகாரம் மற்றும் செயற்பாடு போன்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் ஒன்றிணைத்து செயற்கூறுவதற்கான மையம் ஒன்று வளர்ச்சிபெறும் உருவாகும். இம் மையத்தை தாக்கியழிப்பதற்கே எமது அனைத்து சக்திகளும் கவனங்களும் மூல வளங்களும் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும்.”

நான்காவது ஈழப்போரிலே வான் புலிகளின் மரபுவழிப் போர் நடவடிக்கையானது ஒரு புதிய பரிமாணத்தை திறந்து விட்டிருக்கின்றது. கடந்த காலங்களிலே தேசியத் தலைவர் அவர்களினால் தரையிலும் கடலிலும் மரபுவழிப் போர்த் தகைமைகள் கொண்ட படைகளை உருவாக்கியதைப் போன்று தற்போது வான் பரப்பின் ஊடாகவும் மரபு வழிப் போரினை சிறப்பாக திட்டமிட்டுத் துல்லியமாக நிறைவேற்றக்கூடிய வான்புலிகளை எந்தவொரு நாட்டின் உதவியுமின்றி தமது சொந்த முயற்சியிலேயே உருவாக்கிவிட்ட அவரது நவீனத்துவமான படைப்புத்திறன் சிந்தனைமை பல வெளிநாட்டு ஆய்வாளர்களும் ஊக்கவியலாளர்களும் வியந்து பாராட்டுகின்றனர்.

வான் புலிகளின் மரபுவழிப் போர் என்பது புதிய பரிமாணமானது தரை மற்றும் கடல் போன்றல்லாத எல்லைகள் அற்ற ஒரு புதிய தளத்தினை புலிகளுக்கு திறந்துவிட்டுள்ளது. அதாவது சிங்கள தேசத்தின் அனைத்துக் கேர்த்திர முக்கியத்துவம் வாழ்ந்த இலக்குவனையும், அதாவது வார்டனின் ஐந்து வளையங்களையும் இலங்கைத்தீவின் எப்பகுதியிலும் சென்று அழிக்கக்கூடிய வல்லமையைப் புலிகள் தற்போது பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

ஒரு மாதகாலப்பகுதிக்குள் மூன்று வெற்றிகரமான மரபுவழி வான் தாக்குதல்களை வான் புலிகள் நடத்தியதன் மூலம் சிறிதளவாக அரசு தனது வான் ஆதிக்கத்தை புலிகளிடம் பறி கொடுத்துவிட்டது என்று சிங்கள ஆய்வாளர்கள் ஏற்கனவே புலம்பத்தொடங்கிவிட்டார்கள்.

சிங்கள அரசியல் தலைவர்களோ அல்லது சிங்களப் படைப்பதிக்களோ கன யதார்த்தங்களையோ அல்லது விடுதலைப் புலிகளின் நவீன முறையிலான போரியல் சிந்தனைகள் மற்றும் செயற்கூறுகளை யோ அறிவுறுத்திகோ அல்லது அதனை ஏற்றுக் கொள்வதற்கோ தயாரில்லை என்பதே சிங்கள மக்களின் மிகவும் துன்பியல் நிறைந்த சேமம் என சிங்கள பீடப் எழுத்தாளரான ரிசாரான குணசேகரா தெரிவிக்கின்றார். இதைவிட துன்பம் என்னவென்றால் நாட்டின் பொருளாதாரம் அரசு கட்டுமானங்களும் சீரழிந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் மகிந்த ராஜபக்சவிற்கும் கோதாபய ராஜபக்சவிற்கும் கொழும்பு நகரின் மூலமடுக்கு எங்கும் கட அவு வைப்பதும் அவர்களையும் புகழ்ந்து விளம்பரங்களும் ஒட்டுவதும் தான் மிக மோசமான செயற்பாடு என்று மேலும் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இனிவரும் காலங்கள் தமிழீழ விடுதலைப் போரியல் வரலாற்றிலேயே புதிய புதிய பரிமாணங்கள் கொண்ட, தேச விடுதலையை விரைவுபடுத்துகின்ற தீர்க்கமான சமர்கள் இடம்பெற வேண்டுகோள் தற்போதைய நிகழ்வுகள் சுட்டிநிற்கின்றன.

பெரும் ஏடுப்பிலான மரபுவழிப் போர்த் தகைமைகள் கொண்ட புலிப் படைவளிகளை உருவாக்கி தரை, கடல் மற்றும் வான் என்ற முப்பரிமாணத் தளங்களிலே போர்களை சம காலத்தில் சமர்த்தரமாக இனிவரும் காலங்களில் நடத்தவிருக்கின்ற எமது தேசியத் தலைவரின் மதிநுட்பம் மிக்க சிறந்த இராணுவ திட்டமிடல்களை செயற்படுத்துவதற்கு விடுதலைப் புலிகளின் தரைப்படை, கடற்படை என்பனவற்றோடு வான் படையும் தயாராக இருக்கின்றது.

வீரவணக்கம்
மாமனிதர் திரு. தில்லை ஜெயக்குமார்

தலைமைச்செயலகம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், தமிழீழம்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவுஸ்திரேலியத் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் பொறுப்பாளராகச் செயற்பட்டு, எமது போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் அரும்பாடுபட்டு ஆயிரது உழைத்த ஒரு அற்புதமான மனிதரை நாம் இன்று இழந்து விட்டோம். இந்த நல்ல மனிதரை இழந்து, எமது தேசம் இன்று சோகக்கடலிலே மூழ்கிக்கிடக்கிறது.

திரு. தில்லை ஜெயக்குமார் அவர்கள் ஒரு பண்பான மனிதர். நெஞ்சில் தூய்மையும் நேர்மையும் கொண்டவர். தன்னளவற்றார். பொதுநலத்தையே இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். இனிமையான பேச்சும், எளிமையான பண்பும், பெருந்தன்மையான பேக்குமே அவரது ஆளுமையின் அழகு. அவர் உத்திரும் மந்திரப் புன்னகை அந்த அழகிய ஆளுமையை அணிசெய்தது.

இதுவே, அனைவரையும் அவரை நோக்கிக் காந்தமாகக் கவர்ந்திழுத்தது. இவர் ஒரு சிறந்த தேசப்பற்றுள்ளவர். அவுஸ்திரேலிய மண்ணில் தாமிட்டு நின்றபோதும், தான் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்த மண்ணை அவர் ஆழமாக நேசித்தார். சிங்கள அதிகார வர்க்கம் தனது இராணுவ அடக்கு முறைய் பாதையைக் கைவிட்டு, தமிழ் மக்களுக்கு என்றமே ஒரு நற்பியான தீர்வை வழங்கப்போவதில்லை என்பதை அவர் ஆழமாக உணர்ந்தவர். விடுதலையின் பாதையில் பயணித்து, சுதந்திரத் தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதைத் தவிர தமிழர்களுக்கு வேறு வழியில்லை என்பதை அனுபவ ரீதியாகப் பட்டறிந்தார். இந்தச் சிந்தனைத் தெளிவும் பட்டறிவும் அவரிடம் விடுதலைத் தீயைப் பற்றவைத்தது. அவரும் எமது விடுதலை இயக்கத்தோடு ஒன்று சேர்ந்து, போராட்ட வாழ்வில் முழுமையாக மூழ்கினார்.

கடல் கள் தானடி, கண்டனக்கள் கடந்து, தனது தாயகத்திற்கு வெளிமே, தூர தேசத்திலே ஒருவர் எத்தனை பெரும் பணியை தனது தேச விடுதலைக்கு ஆற்ற முடியுமோ அதனைத்தான் இவர் அவுஸ்திரேலிய மண்ணில் புரிந்தார். அவுஸ்திரேலிய நாட்டின் அரசியல் போக்கையும் சட்ட நடைமுறைகளையும் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு, தமிழீழ தேச விடுதலைக்கான போராட்டப் பணிகளைச் சாதாரணமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் முன்னெடுத்தார். அங்கு வரும் எம்மக்கள் மத்தியில் தமிழ்ப்பற்றுமும் இனப்பற்றமும் ஊட்பு வளர்த்து, போராட்ட விழிப்புணர்வைத் தூண்டி, எமது போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக அவர்களின் அணிதிரட்டினார். அவுஸ்திரேலிய மண்ணில் தமிழ்க் குரல் வளவனாலே தோற்றும் பெறுவதற்கும் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குப் பல்வேறு நாடுகளில் தனது கிளைகளைப் பரப்புவதற்கும் தானை நின்றார். இவர் ஆரவாரமின்றி, அமைதியாக ஆற்றிய விடுதலைப் பணியின் கண்ணும் போற்றுதற்குரியவை.

திரு.தில்லை ஜெயக்குமார் அவர்களின் இனப்பற்றுக்கும் விடுதலைப் பற்றுக்கும் மதிப்பளித்து, அவரது விடுதலைப் பணியைக் கொள்வீக்கும் முகமாக ‘மாமனிதர்’ என்ற அதிபயர் தேசிய விடுதை அவருக்கு வழங்குவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். சத்திய இலட்சியத்திற்காக உறுதி போடு உழைத்த உயர்ந்த மனிதர்களைச் சாவு என்றும் அழித்து விடுவதில்லை. எமது நெஞ்சத்து நிலைவலைகளில் அவர்கள் என்றும் நீங்காத நிலைவுகளாக நிலைத்து நிற்பார்கள்.

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்”

வே. பிரபாகரன், தலைவர், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

வீரவணக்கம்
மாமனிதர் கலைஞர் திரு. நாவண்ணன்

தலைமைச்செயலகம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், தமிழீழம்.

கயநலன் கருதாதது, நேர்மைபுடனும் நெஞ்சுறுதிப்புடனும் எமது தேச சுதந்திரப்போராட்டத்திற்கு அரும்பின் ஆற்றிய கலைஞர் நாவண்ணன் அவர்களான நாம் இழந்து இன்றுள்ள ஏரானத் நினைவடைகிறது. தமிழினம் பெருமைப்படுமடியாக கலைமூலகில் பெரும் சாதனைகளைப் புரிந்த இந்தக் கலைமாமணியை அவரது முதலாவது நினைவாண்டில் இன்று நாம் பெருமையோடு நினைவுகூருகிறோம்.

இவர் ஒரு சிறந்த கலைப்படைப்பாளி, இவரிடம் கலைஞர்களுக்கே உரித்தான உள்ளம் இருந்தது. வற்றாத கலைபுணர்வு இருந்தது. கட்டுக்கடங்காத கற்பனை வளம் இருந்தது. கலைக்கு அணிசெய்கின்ற நிறைந்த அறிவு இருந்தது. தமிழ் மீது அளவுகடந்த பற்றுமும் பாசமும் இருந்தது. தனது தாய் மண்ணின் விடுதலைக்கு பங்காற்ற வேண்டும் என்ற உயரிய குறிக்கோள் இருந்தது. சுயமான ஆளுமை இருந்தது. இவை எல்லாம் ஒன்று கலந்த மனிதம் இருந்தது. இந்த அழகான மனித மாண்பு அனைவரையும் அவரை நோக்கிக் கவர்ந்து கொண்டது.

சுதந்திரப்போராட்டங்களுக்கு உந்துசக்தியாக அமைவது தேசப்பற்று. இந்தத் தேசப்பற்று இவரிடம் நிறைந்திருந்தது. அவரது ஆழ்மனதில் ஆழமாக வேரோடிநின்றது. அவரை ஆட்கொண்டுநின்றது. விடுதலை வேட்கையாக அவரிடம் வெளிப்பட்டு நின்றது. எமது சுதந்திர இயக்கம் முன்னெடுத்துவரும் விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஒரு இலட்சியப் பிடியை அவரிடம் ஏற்படுத்திவிட்டது. பொதுவாகவே இலட்சியத்தில் பிடிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டால், தன்பங்கள் தெரிவதில்லை. வலிகள் புரிவதில்லை. அவரும் போராட்ட வாழ்வின் பெரும் துயர்களையும் கமைகளையும் ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிட்டு, முதுமையான வாழ்வின் உடல் உபாதைகளையும் சகித்துக்கொண்டு விடுதலைப் பாதையிலே விடப்பிடியாகச் செயற்பட்டார்.

அவர் தமிழீழ மண் தந்த ஒரு சிறந்த கவிஞர், சிறந்த ஓவியர், சிறந்த சிற்பவல்லுனர், சிறந்த நடிக நெறியாள்கையாளர். அவர் கலைகளுக்காகவே வாழ்ந்தார். கலைகள் பற்றியே சதா சிந்தித்தார். புதிய கலைவடிவங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றோடு புதிய ரூபங்களையும் புகுத்தி, காலத்திற்கேற்ப, வரலாற்று ஒட்டத்திற்கு ஏற்ப கலைப்படைப்புக்களைச் செய்தார். அவரைப் போலவே அவரது கலைப்படைப்புக்களும் அழகும் ஆழமும் வாழ்ந்தவை. அனைவரையும் கவர்ந்திழுக்கும் சக்தி வாழ்ந்தவை. அத்தோடு அவர் தனது கலைப் படைப்புக்கள் ஊடாக மக்களிடையே போராட்ட விழிப்புணர்வையும் ஒருங்கு முறையுக்கு எதிரான கொதிப்புணர்வையும் தானடிவிட்டார். சிங்கள அரசு எமது தாயக மண்ணிலே நிகழ்த்திய கொடுமைகளையும் கொடுங்கனையும் அதன் ஆழ அகலங்களில் காலவாசைபட பதிவசெய்தார். போராட்ட வாழ்வின் தமிழ் பக்கம் எதிர்கொள்ளும் எண்ணற்ற பிரச்சினைகளையும் நெருக்கடிகளையும் பல்வேறு கோணங்களில் படம்பிடித்தார். தனது கலைப்படைப்பின் உச்சமாக கரும்புலிகளது தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் தனது அழகுத்தமிழிலே கரும்புலிக்காவியமாக வடித்து நூலாக வெளியிட்டார். அன்றான ஆற்றிய பெரும் பணம் என்றுமே போற்றுதற்குரியவை.

கலைஞர் நாவண்ணன் அவர்களின் இனப்பற்றுக்கும் விடுதலைப் பற்றுக்கும் மதிப்பளித்து, அவரது விடுதலைப் பணியைக் கொள்வீக்கும் முகமாக ‘மாமனிதர்’ என்ற அதிபயர் தேசிய விடுதை அவருக்கு வழங்குவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். சத்திய இலட்சியத்திற்காக வாழ்ந்த உயர்ந்த மனிதர்களைச் சாவு என்றும் அழித்துவிடுவதில்லை. சரித்திர நாயகர்களாக எமது தேசத்தின் ஆன்மாவில் அவர்கள் என்றும் வாழ்வார்கள்

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்”

வே. பிரபாகரன், தலைவர், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

முந்தி ராவணன் ஏற்றிய புஷ்பகம் முகில் துளைத்ததாம் அதன்பிற கின்றுதான் சொந்தமான வானூர்தியில் தமிழனும் சோதிமின்னிடத் தோன்றினான் ஆமிது விந்தைதானடா. போரிடை ஆடும்மணன் விடியும் என்பதற்கான குறியுடன் ஏந்தைநாடினி ஏதற்கும் அஞ்சாதென இறக்கைகட்டிப் பறந்த பறப்படா.

26.03.2007 திங்கட்கிழமை ஈழத்தமிழருக்கு முகில்கள் தலைவாரியுநாள். நள்ளிரவிலும் வெளிச்சம் பிரகாசித்த தினம். நீள்கொடும்புக்கு மேலே நின்றுநின்ற நட்சத்திரங்கள் யாரிவர்கள் என்று அதிசயித்தன. அச்சத்தில் மகிழ்ச்சி தொலைத்தவர்கள் கூட கச்சையிறுக்கிக் காலிற் சதங்கை பூட்டினர். நாணற்பற்களும் தலைநிரிந்தி மாளத்தின் மகுடம் தரித்தன. எம்மாலும் இயலாமெனக் காட்ட இரவினும் வான்புலிகள் நிகழ்த்திய கூத்தில் உமக்கினிச் சாமத்திலும் உறக்கமில்லையென பகைவர் காதிற் பாடிய நாள். கோட்பாடுகளுக்கும் மதிப்பீடுகளுக்கும் அப்பாலான அசாத்திய அதிசயம். நேரிற்பார்த்த ஓரிருதமிழருக்குத் திவ்விய தரிசனம். இதுவரையான காலத்தில் ஈழத்தமிழரில் இருவருக்கே இறக்கை முளைத்திருந்தது. அன்று இராவணனுக்கு இன்று பிரபாகரனுக்கு. இராவணனின் 'புஷ்பகம்' சீதையைத் தூக்கித் திரும்பியது. பிரபாகரனின் 'கற்பகம்' கட்டுநாயக்காவைச் சுட்டுத் திரும்பியது. முன்னது வால்மீகியின் கற்பனை பின்னது வான்புலிகளின் அற்புதம். வன்னியிலிருந்து நீர்கொடும்புவரை பறத்தலைன்பது வல்லரசுக்குச் சண்டங்காய். போரிடும் விடுதலைப் பொறிகளுக்கு எல்லோருக்கும் எட்டாத இமயம் எட்டாத உயரத்தைத் தொடர்னர் ஈழத்தமிழர். நிலத்தை வசமாக்கி

கடலை வசமாக்கி வானத்தையும் வசமாக்கிய வல்லமையால் ஈழத்தமிழரை எழுப்பும் தழுவியது. வான்புலிகளின் பறத்தலைன்பது வெறும் வல்லமையை மட்டுமல்ல ஈழத்தமிழர் அமுதகாலம் முடிந்ததென்ற உரத்த குரலையுமே தூக்கிச்சென்றது கூடவே. நான்கு தமிழரின் சிறகு விரிப்பில் நாற்பது இலட்சம் ஈழத்தமிழரும் பறந்தனர். ஆச்சரியம் என்னவெனில் அதிகமாளோர் தூக்கத்திலிருந்தனர் அப்போது. இது பிரகடனப்படுத்தாத யுத்தமென்பதால் இப்போது தருமயுத்தமே நடக்கிறது. இடைக்கிடை நகுல சகாதேவர் களம் புகினும் இன்னும் அருச்சுனர்கள் காண்டலம் தரிக்கவில்லை. வீமர்கள் கதாயுதம் எடுக்கவில்லை. எவராயினும் கோத்தபாயாவை எழுதிவைக்கச் சொல்லுங்கள். சம்பூரைத் தோல்விக் கணக்கில் செலவுவைத்து புலிகள் வெளியேறவில்லை. வாகரையில் இருந்து புன்னகையில் அர்த்தம் சொல்லியே புலிகள் அகன்றனர். வான்புலிகளின் பறத்தல் என்பது புலிகள் அஸ்திரங்களைக் கையிலெடுத்ததற்கான அறிகுறி கரும்புலிகள் காண்டலம் தரித்ததற்கான சாட்சி வெற்றியின் வரவு இனித்தான் வெளிச்சம்தரும். அன்றிரவு வானில் அழகாய் நிலவிருக்க என்றும் போல் காற்று இதமாய் வீசியது. நள்ளிரவு கட்டுநாயக்கா வான் பரப்பில் புள்ளியென ஏதோ புகுந்து பெரிதாகி வான் தளத்தில் தீபாவளிஎனவே வெடிகொளுத்தி மீண்டும் திரும்பி மிதந்தபடி போயிற்று. ஈழத்தமிழன் இறக்கை கட்டி முகிலினுக்குள் வாழத்தொடங்கிய வரலாற்று நாளிதுதான். உலகத் திசையாவும் உடைபட்டு அகதியென நிலத்திற் புல்லாகி நின்ற தமிழினத்தோன் வானத்தில் ஏறி வரிசையெனப் பெருமகிழ்வில் காணத்தைப் பாடிக்களித்தான்.

தமிழ்த் தலைவன் ஈழத்தைப் பெறுவான் என்ற பெருநம்பிக்கை காலத்தில் மீண்டும் கால்பரத்திக் கொண்டதுகாண். நாணந்தம் வந்து நம்குடிமேற் குண்டெறிந்து ஆளானதனைத்தும் அழித்தான். பள்ளிசென்ற பூவைத் தொலைத்தான். புதுமனையைப் போட்டெரித்தான். சாவையெம் வாசலிலே சபையிருத்திச் சாப்பிட்டான். கோயிலழித்தான். குடியிருப்பைப் போட்டெரித்தான். வாயெடுத்து அழக்கூட வகையற்று நமையழித்தான். காத்திருந்த தலைவன் கதைமுடிக்கத் தேதிவைத்தான். சாக்குருவியெல்லாம் சாகவொரு நாட்குறித்தான். தாயின் முலையினிலே தமிழ்ப்பால் குடித்தவர்கள் வாயிற்சிரிப்போடு வான்பறவை மீதமர்ந்தார். தலைவன் கையசைக்க தமிழீரம் மெய்சிலிக்க முகிலைக் கிழித்தபடி மிதந்ததா வானூர்தி. முகிலேறிப் போன முதற் குருவி நீர்கொடும்பின் அயலேறிப் பகைவரது அஸ்திரங்கள் எரித்ததுகாண். மற்றக்குருவி மாடியிருந்த குண்டுகளால் கற்பனைக்கும் எட்டாத அற்புதங்கள் செய்ததுகாண். கொற்றம்நிறுவிவிட்டுக் கூடுவந்த குருவிரண்டும் மற்றத்தரம் பறக்க மறுபடியும் காத்திருக்கு. நிலம்மகிழ அந்த நீலவான்தான் மகிழ புலம்மகிழ புலத்தில் போயிருக்கும் தமிழ்மகிழ உலகம் முழுதும் உள்ள உறவுகளோ வாழ்த்துரைக்க ஈழவிடுதலைக்காய் எழுந்த பறப்பிதுதான். வாழும் காலத்தின் வரலாறு இதுவேதான்.

மானமேறி வாழ்தல் அவாவறும் மரபுளோய்! உன்வாசல் வரிந்திதோ வானமேறி முகிலை உடுத்திடும் வாழ்வனக்கென ஆனது; தெய்வமே! காணநூறு கண்ணில்லையே; நானதைக் கைகளாற் தொடவில்லையே; தமிழனே! தான தானதை தோமெனத் துள்ளியே தமிழனேற்றிய ஊர்தியைப் பாரடா.

வியாசன்

